Ročník 1989

# Sbírka zákonů

## Československá socialistická republika

| ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA |
|---|---|

**Částka 35** **Vydána dne 28. prosince 1989** **Cena Kčs 2,60**

OBSAH:

161. Ústavní zákon, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci

162. Devizový zákon

163. Zákon České národní rady o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České socialistické republiky (rozpočtová pravidla republiky)

164. Zákon České národní rady, kterým se zrušuje zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 17/1989 Sb., o přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku

165. Zákon Slovenskej národnej rady, ktorým sa zrušuje zákonné opatrenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 18/1989 Zb. o priestupku proti opatreniam na upevnenie verejného poriadku

166. Usnesení České národní rady, kterým se ruší usnesení České národní rady č. 123/1989 Sb., k návrhu skupiny poslanců Federálního shromáždění ČSSR na vydání ústavního zákona o způsobu přijetí nové Ústavy Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky

167. Uznesenie Slovenskej národnej rady k návrhu na zrušenie uznesenia SNR z 31. októbra 1989 č. 115 vyhláseného pod č. 124/1989 Zb. o spôsobe prijatia novej Ústavy ČSSR, ČSR a SSR

168. Nařízení vlády České socialistické republiky, kterým se mění nařízení vlády České socialistické republiky č. 34/1986 Sb., o jednorázovém mimořádném odškodňování osob za poškození na zdraví při plnění úkolů požární ochrany

169. Vyhláška federálního ministerstva financí a Státní banky československé, kterou se provádí devizový zákon

170. Vyhláška Federálního statistického úřadu, kterou se mění vyhláška Federálního statistického úřadu č. 49/1985 Sb., o základních podmínkách dodávky prací a služeb v oblasti automatizovaného zpracování dat

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

## 161

## ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 19. prosince 1989,

**kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci**

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

Čl. I

Ústavní zákon č. 143/1968 Sb., o československé federaci, se mění a doplňuje takto:

1. V článku 62 odst. 3 se konec druhé věty upravuje takto: „... nejpozději do 40 dnů, v tomto případě se koná volba veřejným hlasováním.".

2. V článku 62 odst. 3 se doplňuje třetí věta tohoto znění: „Funkční období takto zvoleného prezidenta končí do 40 dnů po ustavení nového Federálního shromáždění zvoleného ve svobodných, demokratických volbách.".

Čl. II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

**Čalfa** v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64 ústavního zákona o československé federaci

**Kukrál** v. r.

## 162

## DEVIZOVÝ ZÁKON

ze dne 13. prosince 1989

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

### ČÁST PRVNÍ

### ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Oddíl 1

**Účel zákona**

§ 1

Účelem tohoto zákona je v devizové oblasti vytvořit podmínky pro účinnější zapojení československého hospodářství do mezinárodní dělby práce, pro rovnováhu platební bilance a stabilitu kupní síly československé měny s cílem postupného dosažení její směnitelnosti a zabezpečit ochranu celospolečenských zájmů.

Oddíl 2

**Vymezení pojmů**

§ 2

(1) Devizovými prostředky jsou peněžní prostředky v cizí měně.

(2) Valutami jsou peněžní prostředky v cizí měně ve formě bankovek, státovek a oběžných mincí.

(3) Devizami jsou peněžní prostředky v cizí měně, které jsou na účtech u tuzemských nebo zahraničních peněžních ústavů nebo s kterými lze nakládat na základě zahraničních platebních dokumentů [§ 3 odst. 1 písm. a)].

§ 3

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumějí:

a) zahraničními platebními dokumenty doklady, s nimiž je spojeno právo na peněžité plnění v cizí měně (směnky, šeky, akreditivy, poukázky, platební karty apod.),

b) zlatem zlaté mince a zlato ve slitcích světově obchodovatelných, jehož ryzost je zaručena k tomuto účelu světově uznávanou právnickou osobou otiskem její značky nebo připojeným osvědčením,

c) cennými papíry dokumenty, s nimiž je spojeno právo týkající se účastí na majetku (akcie, podílové listy apod.), převoditelné dílčí dluhopisy (státu, veřejných institucí, bank, průmyslových a jiných podniků), jakož i dividendové a úrokové kupóny a talóny,

d) zahraničními cennými papíry cenné papíry, týkající se majetku v zahraničí, nebo které byly vydány v zahraničí,

e) devizovými hodnotami valuty, devizy, zahraniční platební dokumenty, zlato, zahraniční cenné papíry a vkladní knížky znějící na cizí měnu,

f) devizovým účtem zúročitelný majetkový účet devizového tuzemce u devizového peněžního ústavu, na němž jsou uloženy devizové prostředky.

(2) Ustanovení tohoto zákona, týkající se devizových hodnot platí i pro platební dokumenty, s nimiž je spojeno právo na peněžité plnění v zahraničí v československé měně.

§ 4

(1) Devizovým peněžním ústavem se pro účely tohoto zákona rozumějí banky a spořitelny se sídlem v tuzemsku, kterým Státní banka československá udělila povolení k obchodování s devizovými hodnotami a k provádění platebního styku se zahraničím podle zvláštních předpisů.[1]) Banky a spořitelny bez tohoto povolení mají při směnárenské činnosti, kterou jsou oprávněny vykonávat podle zvláštních předpisů,[2]) práva a povinnosti stanovené tímto zákonem devizovému peněžnímu ústavu.

(2) Jiné právnické osoby, kterým Státní banka československá udělila povolení k obchodování s devizovými hodnotami nebo k provádění platebního styku se zahraničím podle zvláštních předpisů,[3]) mají v rozsahu tohoto povolení práva a povinnosti stanovené tímto zákonem devizovému peněžnímu ústavu.

§ 5

Devizovým povolením je povolení udělené devizovým orgánem podle jednotlivých ustanovení tohoto zákona. Devizové povolení lze vydat též k opakovaným úkonům. Devizové povolení se uděluje na žádost devizového tuzemce nebo devizového cizozemce. Týká-li se žádost o devizové povolení úlevy z povinnosti stanovené tímto zákonem, toto povolení se udělí, jestliže trvání na jejím dodržení by vedlo k újmě žadatele, jež by byla v nepoměru k cílům sledovaným tímto zákonem.

§ 6

(1) Devizovými tuzemci jsou fyzické osoby, které mají v tuzemsku své bydliště nebo se zde zdržují nepřetržitě po dobu alespoň jednoho roku, a právnické osoby, které mají v tuzemsku své sídlo. Ostatní fyzické a právnické osoby jsou devizovými cizozemci.

(2) Za devizové cizozemce se považují rovněž mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku zřízené nebo vyvíjející činnost v Československé socialistické republice podle zvláštních předpisů,[4]) pokud jejich činnost nemá výhradně podnikatelskou povahu.

(3) Za devizové tuzemce se nepovažují, i když se v tuzemsku zdržují déle než jeden rok, cizí státní příslušníci, kteří jsou

a) registrováni u federálního ministerstva zahraničních věcí jako členové nebo pracovníci diplomatické mise nebo konzulárního úřadu cizího státu, členové jejich rodin nebo jejich soukromé služební osoby, je-li zaručena vzájemnost v tomto cizím státu;

b) zaměstnanci mezinárodních organizací, institucí nebo orgánů na území Československé socialistické republiky a členové jejich rodin, je-li zaručena vzájemnost ve státu, jehož jsou tyto osoby příslušníky;

c) pracovníky obchodního zastupitelství devizového cizozemce nebo podniků se zahraniční majetkovou účastí působících na území Československé socialistické republiky a členové jejich rodin, je-li zaručena vzájemnost ve státu, jehož jsou tyto osoby příslušníky;

d) v tuzemsku pouze přechodně a výhradně k provedení určitých prací, za účelem studia na československých školách, léčení, k získání praxe nebo k vykonávání činnosti v tuzemsku na základě mezinárodní smlouvy, jakož i členové jejich rodin, dokud tyto osoby neobdržely od příslušných československých orgánů povolení k trvalému pobytu.

Oddíl 3

**Devizové orgány a jejich působnost**

§ 7

(1) Devizovými orgány podle tohoto zákona

[1]) § 10 odst. 2 písm. e) zákona č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.
[2]) § 10 odst. 2 písm. d) zákona č. 158/1989 Sb.
[3]) § 15 zákona č. 158/1989 Sb.
[4]) Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice.

jsou Státní banka československá, federální ministerstvo financí, ministerstva financí, cen a mezd republik a federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(2) Působnost podle tohoto zákona vykonává, pokud není v jednotlivých ustanoveních stanoveno jinak,

a) Státní banka československá ve vztahu k právnickým osobám, které nejsou uvedeny v odstavci 2 písm. b) a c) a ve vztahu ke všem právnickým osobám na úseku jejich hmotných dovozů,

b) federální ministerstvo financí pro oblast vládních úvěrů a ve vztahu k rozpočtovým, příspěvkovým a společenským organizacím v působnosti federace, jakož i jiným právnickým osobám v působnosti federace, které se nezabývají podnikatelskou činností,

c) ministerstvo financí, cen a mezd republiky ve vztahu k rozpočtovým, příspěvkovým a společenským organizacím v působnosti republiky, jakož i jiným právnickým osobám v působnosti republiky, které se nezabývají podnikatelskou činností a ve vztahu k fyzickým osobám, které mají bydliště nebo pobyt na území této republiky.

(3) Ministerstva financí, cen a mezd republik zabezpečují devizové soupisy a podklady pro mezistátní jednání o majetkoprávních nárocích, zajišťují vnitrostátní uspořádání majetků vypořádaných na základě mezistátních jednání a vykonávají další úkony související s mezistátním jednáním o majetkoprávních nárocích.

## ČÁST DRUHÁ

## ŘÍZENÍ DEVIZOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

### § 8

(1) Vláda Československé socialistické republiky stanoví zásady devizové politiky, jejichž návrh předkládá Státní banka československá podle zvláštních předpisů.[5])

(2) Při provádění devizové politiky využívají devizové orgány v rámci své působnosti zejména devizové samofinancování a ekonomické nástroje.

(3) Za provádění devizové politiky odpovídá Státní banka československá zejména z hlediska vývoje platební bilance a kursu československé měny.[6]) Ostatní devizové orgány odpovídají za provádění devizové politiky v rámci své působnosti stanovené tímto zákonem.

## ČÁST TŘETÍ

## PRÁVA A POVINNOSTI DEVIZOVÉHO TUZEMCE A DEVIZOVÉHO CIZOZEMCE

### Oddíl 1

### Ohlašovací povinnost

### § 9

(1) Devizový tuzemec je povinen ohlásit příslušnému devizovému orgánu do evidence:

a) své peněžité pohledávky a závazky vůči devizovému cizozemci,

b) své dědické nároky vůči devizovému cizozemci,

c) své nemovitosti v zahraničí a majetkové účasti na podnikání v zahraničí,

d) své zahraniční cenné papíry,

e) cenné papíry devizového cizozemce, které má ve své úschově nebo správě,

f) tuzemské nemovitosti devizového cizozemce, které spravuje,

g) změny týkající se hodnot uvedených pod písmeny a) až f), jakož i jejich zánik,

a to do 30 dnů od vzniku peněžité pohledávky nebo závazku nebo nabytí uvedených hodnot nebo ode dne, kdy se o tom devizový tuzemec dověděl. U peněžité pohledávky a závazku souvisejícího se zahraničním pobytem devizového tuzemce — fyzické osoby se počítá tato lhůta od jejího návratu do tuzemska a devizové evidenci podléhají tyto pohledávky a závazky pouze v případě, že v době návratu ještě trvají.

(2) Bylo-li zahájeno z podnětu devizového cizozemce proti devizovému tuzemci soudní nebo jiné právní řízení, týkající se závazků nebo hodnot uvedených v odstavci 1, podá o tom devizový tuzemec hlášení devizovému orgánu do 30 dnů ode dne, kdy se o zahájení tohoto řízení dověděl. Má-li být zahájeno soudní nebo jiné právní řízení, týkající se pohledávek nebo jiných hodnot uvedených v odstavci 1, z podnětu devizového tuzemce, ohlásí tuto skutečnost devizový tuzemec do devizové evidence ještě před zahájením tohoto řízení.

(3) Povinnost podle písmen a) a g) a odstavce 2 se nevztahuje na pohledávky a závazky právnické osoby, oprávněné podle zvláštních předpisů[7]) k zahraničně hospodářské činnosti, pokud se vztahují k této činnosti a jsou stanoveným způsobem zahrnuty v jejich účetnictví.[8])

(4) Hlášení podle odstavce 1 nepodléhají pohledávky a závazky nepřevyšující 2000 Kčs, jestliže jejich předmětem není opakované plnění. Zní-li pohledávka nebo závazek na cizí měnu, určí se

[5]) § 7 zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé.

[6]) § 10 písm. a) zákona č. 130/1989 Sb.

[7]) Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění zákon č. 184/1988 Sb.).

[8]) § 14 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, ve znění pozdějších předpisů.

rozhodná devizová protihodnota pohledávky nebo závazku podle příslušného kursu stanoveného pro nákup deviz devizovým peněžním ústavem v kursovním lístku Státní banky československé v den, kdy začíná běžet lhůta stanovená pro hlášení.

(5) Jestliže se týká pohledávka fyzické osoby opakovaného plnění (jako výživného nebo autorského honoráře) a toto plnění se má uskutečnit prostřednictvím k tomu určené právnické osoby, ohlásí pohledávku k devizové evidenci tato právnická osoba.

(6) Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy devizový tuzemec nemá povinnost podle odstavce 1, určit formu požadovaného hlášení a prodloužit lhůtu, v níž se má hlášení uskutečnit, nebo stanovit její pozdější začátek.

§ 10

Na výzvu devizového orgánu je devizový tuzemec povinen do 30 dnů po obdržení této výzvy předložit přehled o svých příjmech a výdajích, které mu vznikly v požadovaném období v souvislosti s jeho zahraniční nemovitostí.

Oddíl 2

**Péče o pohledávky a jiné hodnoty a soustředění pohledávek v tuzemsku**

§ 11

(1) Devizový tuzemec je povinen pečovat o ochranu svých pohledávek vůči devizovým cizozemcům, svých nemovitostí v zahraničí a ostatních hodnot, s nimiž je dovoleno nakládat jen s devizovým povolením (§ 26). Zejména je devizový tuzemec povinen domáhat se splnění svých pohledávek vůči devizovým cizozemcům v době splatnosti ve měně, na kterou zní pohledávka. Je-li splatnost pohledávky podmíněna právním úkonem devizového tuzemce, je devizový tuzemec povinen bez odkladu potřebný právní úkon učinit nebo požádat o povolení podle odstavce 3.

(2) Devizový tuzemec je povinen učinit bez odkladu všechny úkony potřebné k tomu, aby částka zaplacená v zahraničí na úhradu jeho pohledávky byla převedena do tuzemska prostřednictvím devizového peněžního ústavu nebo dovezena do tuzemska a soustředěna u devizového peněžního ústavu v souladu s § 12 a 14.

(3) Prováděcí předpis může stanovit, kdy devizový tuzemec nemá povinnost uvedenou v odstavcích 1 a 2. V odůvodněných případech může být devizový tuzemec této povinnosti zproštěn udělením devizového povolení.

Oddíl 3

**Nabídková povinnost a právo na koupi devizových prostředků**

§ 12

(1) Devizový tuzemec je povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 4 nabídnout devizovému peněžnímu ústavu ke koupi získané devizové prostředky za československou měnu, a to

a) právnická osoba v rozsahu vyplývajícím pro ni ze závazných výstupů státního plánu hospodářského a sociálního rozvoje a devizového plánu (dále jen „plán") a právnická osoba, která nemá stanoven závazný výstup plánu, v rozsahu, který může být určen v prováděcím předpisu,

b) fyzická osoba devizové prostředky, které přesahují celkovou protihodnotu 1000 Kčs podle kursu stanoveného pro nákup valut v kursovním lístku Státní banky československé v den, kdy začíná běžet lhůta stanovená v odstavci 4. Devizový peněžní ústav je povinen sdělit devizovému tuzemci — fyzické osobě na požádání, jaká částka v příslušné cizí měně odpovídá částce 1000 Kčs.

(2) Nabídkové povinnosti podle odstavce 1 nepodléhají

a) devizové prostředky uložené na devizovém účtě (§ 35 a § 36), nebo ohledně kterých požádal devizový tuzemec v souladu s tímto zákonem devizový peněžní ústav o jejich uložení na devizový účet,

b) devizové prostředky darované devizovému tuzemci — právnické osobě,

c) devizové prostředky koupené od devizového peněžního ústavu do jejich použití ke stanovenému účelu.

(3) Devizový tuzemec je povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 4 nabídnout devizovému peněžnímu ústavu ke koupi zlato [§ 3 odst. 1 písm. b)] s výjimkou zlatých mincí.

(4) Nabídkovou povinnost podle odstavců 1 a 3 je devizový tuzemec povinen splnit do 30 dnů po nabytí devizových prostředků nebo zlata nebo poté, kdy se o jejich nabytí dověděl nebo kdy se stal devizovým tuzemcem. Devizový tuzemec — fyzická osoba je povinna splnit nabídkovou povinnost týkající se devizových prostředků a zlata, jež nabyla během svého pobytu v zahraničí a dovezla je do tuzemska, do 30 dnů po svém návratu ze zahraničí.

(5) Koupě devizových prostředků v rámci nabídkové povinnosti i mimo ni se uskutečňuje podle příslušného kursu stanoveného v kursovním lístku Státní banky československé pro nákup valut nebo deviz devizovým peněžním ústavem v den, kdy byla doručena devizovému peněžnímu ústavu nabídka ke koupi. Rozhodující pro přepočet je však kurs platný v den, kdy devizový peněžní ústav devizové prostředky obdržel nebo kdy devizové prostředky byly zúčtovány ve prospěch devizového peněžního ústavu zahraničním peněžním ústavem, jestliže k tomu dojde až po obdržení nabídky ke koupi.

(6) Devizový tuzemec — fyzická osoba může od devizového peněžního ústavu požadovat, aby cena zlata, volně směnitelných devizových prostředků, jakož i jiných devizových prostředků

v případech stanovených v prováděcím předpisu jí byla uhrazena v odběrních poukazech, které upravují zvláštní předpisy.[9]) Pro přepočet devizových prostředků je rozhodný příslušný kurs stanovený v kursovním lístku Státní banky československé pro nákup valut nebo deviz devizovým peněžním ústavem v den, kdy devizový peněžní ústav devizové prostředky obdržel nebo kdy byly devizové prostředky zúčtovány zahraničním peněžním ústavem v jeho prospěch. Při koupi odběrních poukazů za devizové prostředky uložené na devizovém účtu [§ 3 odst. 1 písm. f)] je rozhodující kurs stanovený pro nákup deviz v den, kdy devizovému peněžnímu ústavu došla žádost devizového tuzemce o koupi odběrních poukazů. Při prodeji zlata může devizový tuzemec požadovat, aby jeho cena mu byla uhrazena v devizových prostředcích k uložení na devizový účet.

(7) Devizový peněžní ústav je povinen nabídnout Státní bance československé ke koupi za československou měnu devizové prostředky a zlato, jež koupil od devizových tuzemců a devizových cizozemců za československou měnu, a to v rozsahu a způsobem, který stanoví Státní banka československá v prováděcím předpisu. Devizové prostředky, jejichž protihodnotu zaplatil devizový peněžní ústav předáním odběrních poukazů, které upravují zvláštní předpisy,[10]) uhradí právnické osobě, jejímž jménem jsou odběrní poukazy vydány, a to způsobem smluvně sjednaným s touto právnickou osobou.

(8) Odmítne-li devizový peněžní ústav devizové prostředky od devizového tuzemce koupit, vydá mu o tom potvrzení. Devizový tuzemec může s těmito devizovými prostředky nakládat v tuzemsku i v zahraničí bez omezení.

§ 13

(1) Nabídne-li devizový tuzemec — právnická osoba devizovému peněžnímu ústavu devizové prostředky, jež přesahují jeho nabídkovou povinnost podle § 12 odst. 1 písm. a), a devizový peněžní ústav tyto prostředky koupí, má devizový tuzemec — právnická osoba právo na zpětnou koupi těchto devizových prostředků. Devizový peněžní ústav je povinen písemně potvrdit devizovému tuzemci — právnické osobě vznik práva na zpětnou koupi a vést o něm evidenci. Toto právo nelze vymáhat v arbitrážním řízení po uplynutí 10 let ode dne prodeje devizových prostředků, jestliže devizový peněžní ústav odmítne plnit svůj závazek a odvolá se na uplynutí této lhůty.

(2) Právo na zpětnou koupi devizových prostředků může devizový tuzemec postoupit jinému devizovému tuzemci.

(3) Devizové prostředky získané zpětnou koupí může devizový tuzemec převést na devizový účet svůj nebo jiné osoby nebo je použít k účelům, ke kterým lze použít devizové prostředky na devizovém účtu (§ 35).

(4) Devizový peněžní ústav, který koupil devizové prostředky uvedené v odstavci 1 a prodal je Státní bance československé při plnění nabídkové povinnosti podle § 12 odst. 7, má právo na koupi těchto devizových prostředků od Státní banky československé v rozsahu, v jakém devizový tuzemec využil svého práva na zpětnou koupi.

(5) Prodej devizových prostředků podle odstavce 1 se uskutečňuje podle kursu stanoveného pro nákup deviz devizovým peněžním ústavem v kursovním lístku Státní banky československé v den tohoto prodeje a zpětná koupě podle kursu stanoveného pro prodej deviz devizovým peněžním ústavem v den zpětné koupě. Devizový tuzemec může dohodnout s devizovým peněžním ústavem, že rozsah jeho práva na zpětnou koupi devizových prostředků se určuje v československé měně.

§ 14

Devizový tuzemec — právnická osoba, která po splnění nabídkové povinnosti (§ 12) nepostupuje s devizovými prostředky, které nepodléhají nabídkové povinnosti podle § 13, je povinna tyto prostředky soustředit u devizového peněžního ústavu.

§ 15

Devizový peněžní ústav nezkoumá, zda při plnění povinnosti podle § 12 byla dodržena lhůta stanovená v § 12 odst. 4, a nezjišťuje původ nabytí nabízených nebo ukládaných devizových hodnot.

§ 16

(1) Prováděcí předpis může omezit nabídkovou povinnost, kterou má devizový tuzemec podle § 12, nebo umožnit další způsoby, jimiž ji lze splnit, jakož i prodloužit lhůtu k jejímu splnění.

(2) Udělením devizového povolení může být devizový tuzemec zproštěn nabídkové povinnosti stanovené v § 12 nebo mu může být prodloužena lhůta k jejímu splnění.

§ 17

(1) Devizový peněžní ústav je povinen prodat za československou měnu devizovému tuzemci — právnické osobě devizové prostředky, na něž má tato právnická osoba právo na základě závazného výstupu plánu. O tomto právu vede devizový peněžní ústav evidenci.

(2) Prodej devizových prostředků podle odstavce 1 se uskutečňuje podle kursu stanoveného v kursovním lístku Státní banky československé pro prodej deviz devizovým peněžním ústavem

[9]) Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí č. 8/1981 Sb., o odběrních poukazech PZO Tuzex.

[10]) Viz poznámka č. 9.

v den, kdy devizovému peněžnímu ústavu byl doručen požadavek devizového tuzemce — právnické osoby, aby jí byly devizové prostředky prodány.

(3) Devizový tuzemec může použít devizové prostředky koupené podle odstavce 1 pouze k účelu stanovenému v závazném výstupu plánu. Úspory dosažené při použití těchto prostředků ke stanovenému účelu však může devizový tuzemec převést na svůj devizový účet (§ 35) nebo je prodat devizovému peněžnímu ústavu s právem na jejich zpětnou koupi (§ 13).

§ 18

(1) Devizový peněžní ústav je povinen prodat devizovému tuzemci za československou měnu devizové prostředky, které je oprávněn devizový tuzemec použít podle tohoto zákona, prováděcího předpisu k němu nebo devizového povolení k placení devizovému cizozemci nebo do zahraničí.

(2) Právo uvedené v odstavci 1 má i devizový cizozemec, jestliže je na základě tohoto zákona, prováděcího předpisu k němu nebo devizového povolení oprávněn převést do zahraničí devizovou protihodnotu peněžních prostředků v československé měně.

(3) Prodej devizových prostředků podle odstavců 1 a 2 se uskutečňuje podle příslušného kursu stanoveného v kursovním lístku Státní banky československé pro prodej valut nebo deviz devizovým peněžním ústavem v den, kdy mu byl doručen požadavek týkající se tohoto prodeje.

§ 19

(1) Devizový peněžní ústav je povinen prodat za československou měnu devizovému tuzemci — fyzické osobě devizové prostředky za účelem placení výloh spojených se zahraniční cestou v rozsahu, v jakém Státní banka československá stanovila devizovému peněžnímu ústavu uskutečňovat tyto prodeje.

(2) Prodej devizových prostředků podle odstavce 1 se uskutečňuje podle příslušného kursu stanoveného v kursovním lístku Státní banky československé pro prodej valut nebo deviz devizovým peněžním ústavem v den, kdy devizový tuzemec složí protihodnotu kupovaných devizových prostředků v československé měně u devizového peněžního ústavu.

§ 20

Devizový peněžní ústav, který prodal devizové prostředky při plnění své povinnosti podle § 17 až 19, má právo na koupi těchto devizových prostředků za československou měnu od Státní banky československé.

[11]) Zákon č. 130/1989 Sb.

[12]) Viz poznámka č. 2.

[13]) Zákon č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon).

Oddíl 4

**Obchod s devizovými hodnotami a platební styk se zahraničím**

§ 21

(1) S devizovými hodnotami obchoduje a platební styk se zahraničím provádí Státní banka československá[11]) a na základě a v rozsahu jejího povolení uděleného podle zvláštního předpisu[12]) devizové peněžní ústavy a jiné právnické osoby.

(2) Povolení podle odstavce 1 není třeba k poskytování peněžních služeb pošty v mezinárodním styku.[13])

§ 22

(1) Devizoví tuzemci mohou návzájem kupovat, prodávat a směňovat bez devizového povolení devizové hodnoty jen za účasti devizového peněžního ústavu. Státní banka československá upraví v prováděcím předpise postup devizových peněžních ústavů při uskutečňování těchto obchodů a může stanovit, za jakých podmínek mohou devizoví tuzemci uskutečňovat tyto obchody za účasti devizových cizozemců.

(2) Bez účasti devizového peněžního ústavu mohou bez devizového povolení

a) devizoví tuzemci kupovat, prodávat a směňovat devizové hodnoty, které devizový peněžní ústav odmítl koupit (§ 12 odst. 8),

b) devizoví tuzemci vzájemně kupovat, prodávat a směňovat zlaté mince.

(3) Devizový tuzemec, který není devizovým peněžním ústavem, může koupit, prodat nebo směnit devizové hodnoty v případech, na něž se nevztahují odstavce 1 a 2 pouze na základě devizového povolení. Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy se toto povolení nevyžaduje.

Oddíl 5

**Smluvní převzetí peněžních závazků**

§ 23

(1) Devizový tuzemec se může bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci, jestliže ke splnění tohoto závazku může použít v souladu s tímto zákonem:

a) devizové prostředky uložené na devizovém účtu u devizového peněžního ústavu (§ 35 a 36),

b) devizové prostředky, ohledně nichž má devizový tuzemec — právnická osoba právo na zpětnou koupi od devizového peněžního ústavu (§ 13),

c) devizové prostředky, které je devizový peněžní ústav povinen prodat devizovému tuzemci —

právnické osobě v rozsahu závazného výstupu plánu (§ 17),

d) devizový úvěr sjednaný mezi devizovým tuzemcem — právnickou osobou a devizovým peněžním ústavem,

e) devizové prostředky, které je devizovému tuzemci — fyzické osobě devizový peněžní ústav povinen prodat podle § 18 odst. 1 nebo § 19 odst. 1,

f) devizové prostředky, které devizový peněžní ústav odmítl koupit od devizového tuzemce a vydal mu o tom potvrzení (§ 12 odst. 8),

g) devizové prostředky, které devizový tuzemec — fyzická osoba získá darem během svého pobytu v zahraničí.

(2) Devizový tuzemec, který má na základě smlouvy dovézt zboží nebo poskytnout služby ze zahraničí pro jiného devizového tuzemce nebo je obstarat, se může bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci odpovídajícímu této smlouvě, jestliže devizový tuzemec, jemuž má být dovezené zboží dodáno nebo služby poskytnuty nebo obstarány, se ve smlouvě zaváže, že tento svůj závazek uhradí v devizových prostředcích. Při převzetí tohoto závazku platí pro jiného devizového tuzemce úprava podle odstavce 1.

(3) Devizový tuzemec se může bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci, jestliže ke splnění tohoto závazku lze použít československou měnu v souladu s mezinárodní smlouvou o vzájemném zúčtování v národních měnách, kterou je Československá socialistická republika vázána.

(4) Devizový tuzemec — fyzická osoba zdržující se se souhlasem československých úřadů v zahraničí, jakož i její rodinní příslušníci se mohou během tohoto pobytu bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci, jestliže mohou splnit tento závazek z prostředků, které byly získány jí nebo jejími rodinnými příslušníky při výkonu pracovní činnosti nebo povolání během tohoto zahraničního pobytu.

(5) V případech, na které se nevztahují odstavce 1 až 4, se může devizový tuzemec smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci pouze po udělení devizového povolení. Prováděcí předpis může stanovit další případy, k nimž se toto povolení nevyžaduje.

Oddíl 6

**Placení ve prospěch devizových cizozemců v tuzemsku a placení do zahraničí**

§ 24

(1) Devizový tuzemec může bez devizového povolení platit devizovému cizozemci nebo komukoliv v jeho prospěch nebo platit do zahraničí při plnění závazku:

a) který byl smluvně převzat v souladu s § 23 tohoto zákona,

b) který vznikl mimosmluvně v mezinárodním obchodním styku,[14]) pokud k placení může použít devizové prostředky, které má na svém devizovém účtě nebo k jejichž zpětné koupi je oprávněn podle § 13,

c) k němuž je devizový tuzemec povinen podle soudního rozhodnutí nebo rozhodčího nálezu vykonatelného v tuzemsku.

(2) Devizový tuzemec může dále bez devizového povolení

a) hradit náklady pobytu devizového cizozemce v tuzemsku v československé měně,

b) plnit zákonnou vyživovací povinnost vůči devizovému cizozemci v tuzemsku v československé měně nebo do státu, který je smluvní stranou mezinárodní smlouvy upravující vymáhání a převody výživného nebo v němž se neuplatňují devizová omezení na tyto převody do tuzemska nebo v němž se připouštějí za podmínky vzájemnosti,

c) platit důchody a jiné dávky sociálního zabezpečení do státu, mezi nímž a Československou socialistickou republikou platí mezinárodní smlouva o sociálním zabezpečení,

d) vrátit plnění uskutečněné devizovým cizozemcem devizovému tuzemci bez právního důvodu,

e) zaplatit devizovému cizozemci nebo v jeho prospěch v československé měně kupní cenu tuzemské nemovitosti nebo movité věci zděděné devizovým cizozemcem, jestliže movitou věc devizový cizozemec prodal před skončením dědického řízení,

f) platit výlohy související se soudním nebo jiným právním řízením v zahraničí, jež bylo zahájeno proti devizovému tuzemci nebo devizovým tuzemcem při plnění povinnosti podle tohoto zákona včetně výloh souvisejících s právním zastoupením.

(3) Povinnost podle odstavce 2 písm. b) lze plnit do zahraničí v rozsahu stanoveném rozhodnutím soudu, soudním smírem nebo dohodou stran. Výši vyživovací povinnosti, do které lze plnit do zahraničí na základě dohody stran a způsob tohoto plnění stanoví prováděcí předpis. Devizový tuzemec musí prokázat, že zákonná vyživovací povinnost trvá.

(4) V případech, na něž se nevztahují odstavce 1 až 3, může devizový tuzemec platit devizovému cizozemci nebo platit komukoliv v jeho prospěch nebo platit do zahraničí jen po udělení devizového

[14]) Zákon č. 101/1963 Sb., o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku (zákoník mezinárodního obchodu).

povolení. Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy se toto povolení nevyžaduje.

§ 25

Devizový tuzemec může platit do zahraničí a přijímat platby ze zahraničí, pokud z prováděcího předpisu nebo z povolení Státní banky československé nevyplývá jinak, výhradně prostřednictvím devizového peněžního ústavu.

Oddíl 7

**Nakládání s některými hodnotami**

§ 26

(1) Devizový tuzemec může jen s devizovým povolením

a) nakládat se svými pohledávkami vůči devizovému cizozemci,

b) písemně uznávat své peněžité závazky vůči devizovému cizozemci,

c) nakládat se svými nároky k dědictví, jež se projednává v právním řízení vedeném v zahraničí,

d) nakládat se svými zahraničními cennými papíry a cennými papíry uloženými v zahraničí,

e) převádět vlastnické právo k nemovitostem a cenným papírům na devizového cizozemce,

f) nakládat se svými nemovitostmi v zahraničí.

(2) Devizové povolení podle odstavce 1 se nevyžaduje

a) k nakládání s hodnotami uvedenými v odstavci 1 pro případ smrti,

b) k převodu pohledávek nebo zahraničních cenných papírů na devizový peněžní ústav,

c) k nakládání s pohledávkami právnické osoby oprávněné k zahraničně hospodářské činnosti podle zvláštních předpisů[15]) s výjimkou pohledávek, které vznikly použitím devizových prostředků koupených na základě závazného výstupu plánu,

d) k písemnému uznávání závazků právnickou osobou oprávněnou k zahraničně hospodářské činnosti podle zvláštního předpisu,[16])

e) k uznávání peněžitých závazků, které lze platit podle § 24 bez devizového povolení.

(3) Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy se devizové povolení nevyžaduje.

§ 27

Devizový tuzemec — fyzická osoba je povinna na výzvu devizového orgánu uvedeného v § 7 odst. 2 učinit právní úkony potřebné k prodeji svých zahraničních cenných papírů a k převodu peněžních prostředků získaných při tomto prodeji do tuzemska.

Oddíl 8

**Převod dědictví do zahraničí**

§ 28

(1) Devizový cizozemec může převést do zahraničí devizové prostředky, které zdědil, nebo devizovou protihodnotu peněžních prostředků v československé měně, které zdědil nebo nabyl prodejem zděděných nemovitostí nebo movitostí do skončení dědického řízení, jestliže

a) nabytí dědictví bylo státním notářstvím potvrzeno, schváleno nebo vypořádáno a veškeré poplatky týkající se dědictví byly uhrazeny a

b) převod se má uskutečnit do státu, v němž tyto převody do tuzemska nepodléhají devizovému omezení nebo jsou podmíněny vzájemností.

(2) Při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 si devizový cizozemec může bez devizového povolení rovněž

a) převést do zahraničí v cizí měně úroky a výhry náležející ke zděděným vkladům,

b) převést nebo vyvézt do zahraničí zděděné zlaté mince, pokud předložil vyjádření právnické osoby uvedené v prováděcím předpise, že se nejedná o historické mince.

(3) K převodu nebo vývozu zděděných peněžních prostředků a peněžních prostředků získaných prodejem zděděných movitých a nemovitých věcí devizovým cizozemcem do zahraničí a k vývozu zlatých mincí, na něž se nevztahují odstavce 1 a 2, a k vývozu zahraničních cenných papírů se vyžaduje devizové povolení vydané ministerstvem financí, cen a mezd republiky, na jejímž území se konalo dědické řízení. Není-li státní notářství v tuzemsku příslušné k projednání dědictví, vyžaduje se devizové povolení ministerstva financí, cen a mezd republiky, na jehož území se nacházejí zděděné peněžní prostředky nebo peněžní prostředky získané prodejem zděděných věcí v tuzemsku.

(4) Vývoz zděděného zlata s výjimkou zděděných zlatých mincí upravuje § 32.

Oddíl 9

**Dovoz a vývoz devizových a jiných hodnot**

§ 29

K dovozu devizových hodnot do tuzemska není třeba devizové povolení.

§ 30

(1) Devizový cizozemec může vyvážet nebo převádět do zahraničí bez devizového povolení devi-

[15]) Viz poznámka č. 7.
[16]) Viz poznámka č. 7.

zové prostředky, zahraniční platební dokumenty a vkladní knížky znějící na cizí měnu s výjimkou případu, kdy je získal v tuzemsku v rozporu s tímto zákonem.

(2) Devizový cizozemec může bez devizového povolení vyvézt zlato [§ 3 odst. 1 písm. b)], které do tuzemska dovezl a nechal si jeho dovoz potvrdit orgány celní správy, a zlaté mince rovněž v případě, že prokáže, že je v tuzemsku nabyl nákupem od právnické osoby, jež je oprávněna k jejich prodeji. Vývoz zděděných zlatých mincí upravuje § 28 odst. 2 písm. b) a § 28 odst. 3.

(3) Cenné papíry může devizový tuzemec vyvézt do zahraničí v cestovním styku jen s povolením Státní banky československé.

(4) Devizový tuzemec — fyzická osoba může bez devizového povolení při své cestě do zahraničí vyvézt valuty a zahraniční platební dokumenty uvedené v potvrzení devizového peněžního ústavu o tom, že mu je prodal, vydal nebo odmítl koupit a dále valuty nepřevyšující protihodnotu 1000 Kčs podle kursu stanoveného v kursovním lístku Státní banky československé pro nákup valut devizovým peněžním ústavem v den, kdy se tyto valuty vyvážejí.

§ 31

Devizový tuzemec — fyzická osoba zdržující se se souhlasem československých úřadů v zahraničí za účelem pracovní činnosti nebo výkonu svého povolání, jakož i jeho rodinní příslušníci mohou po dobu tohoto pobytu bez devizového povolení vyvážet valuty, zahraniční platební dokumenty a zahraniční cenné papíry, které do tuzemska dovezli během tohoto pobytu. Tyto hodnoty jsou povinni si nechat potvrdit při dovozu orgány celní správy.

§ 32

(1) K vývozu devizových hodnot, na něž se nevztahují ustanovení § 30 nebo § 31, se vyžaduje devizové povolení Státní banky československé.

(2) Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy se devizové povolení podle odstavce 1 nevyžaduje.

Oddíl 10

**Vývoz a dovoz peněžních prostředků v československé měně a vkladních knížek znějících na československou měnu**

§ 33

(1) Vývoz a dovoz platných československých bankovek a mincí, jejich převod do zahraničí a ze zahraničí, jakož i vývoz a dovoz vkladních knížek znějících na československou měnu je dovolen jen s devizovým povolením Státní banky československé.

(2) Bez devizového povolení lze dovézt hodnoty uvedené v odstavci 1, jež byly v souladu s tímto zákonem z tuzemska vyvezeny.

(3) K vývozu a dovozu vkladních knížek na jméno znějících na československou měnu se devizové povolení nevyžaduje.

(4) Bez devizového povolení může devizový tuzemec — fyzická osoba a devizový cizozemec — fyzická osoba vyvézt v cestovním styku do zahraničí peněžní prostředky v československé měně v částkách stanovených v prováděcím předpisu.

(5) Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy k vývozu a dovozu hodnot uvedených v předchozích odstavcích se nevyžaduje devizové povolení.

Oddíl 11

**Majetková účast na podnikání**

§ 34

(1) Devizový tuzemec se může majetkově účastnit na podnikání v zahraničí nebo převádět svůj majetkový podíl na tuzemské nebo zahraniční právnické osobě s podnikatelskou činností na devizové cizozemce jen s devizovým povolením Státní banky československé.

(2) Majetkovou účastí na podnikání v zahraničí se rozumí pro účel tohoto zákona majetkový podíl devizového tuzemce na právnické osobě s podnikatelskou činností, která je devizovým cizozemcem, nebo majetková účast devizového tuzemce na podnikání devizového cizozemce, jestliže s touto účastí je spojeno právo devizového tuzemce podílet se na zisku a jeho povinnost podílet se na ztrátě vyplývající z tohoto podnikání.

(3) Právnické osobě uděluje povolení Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí. Týká-li se majetková účast na podnikání v zahraničí zahraničně obchodní činnosti,[17]) uděluje povolení federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se Státní bankou československou.

(4) Prováděcí předpis, který vydá federální ministerstvo financí, Státní banka československá a federální ministerstvo zahraničního obchodu, může stanovit, kdy se povolení podle odstavců 1 a 3 nevyžaduje, a stanovit náležitosti žádosti o povolení podle odstavců 1 a 3.

**ČÁST ČTVRTÁ**

**DEVIZOVÉ ÚČTY DEVIZOVÝCH TUZEMCŮ**

§ 35

(1) Devizový peněžní ústav je povinen na žádost devizového tuzemce — právnické osoby zřídit

[17]) Viz poznámka č. 7.

jí devizový účet [§ 3 odst. 1 písm. f)] k uložení devizových prostředků, které nepodléhají nabídkové povinnosti (§ 12), a to v cizí měně stanovené Státní bankou československou v prováděcím předpisu podle § 37 odst. 2.

(2) Devizové prostředky získané za mezinárodní spojové služby jsou soustředěny na devizovém účtu federálního ministerstva dopravy a spojů.

(3) Devizový tuzemec — právnická osoba může devizové prostředky na svém devizovém účtu používat bez omezení.

§ 36

(1) Devizový peněžní ústav je povinen na žádost devizového tuzemce — fyzické osoby jí zřídit devizový účet [§ 3 odst. 1 písm. f)] k uložení devizových prostředků v souladu s § 12, a to v cizí měně stanovené Státní bankou československou v prováděcím předpisu podle § 37 odst. 2.

(2) Devizové prostředky na devizovém účtu zřízeném podle odstavce 1 může jeho majitel, nebo v rozsahu jeho zmocnění jiný devizový tuzemec — fyzická osoba, používat bez omezení.

(3) Devizové prostředky na devizovém účtu může jeho majitel použít k převodu na již zřízený nebo k tomu účelu nově zřizovaný účet jiného devizového tuzemce nebo na svůj již zřízený nebo nově zřizovaný devizový účet u jiného devizového peněžního ústavu.

§ 37

(1) Devizové účty zřízené podle § 35 a 36 se úročí ve měně, ve které jsou vedeny. Úrokové sazby smluví devizový peněžní ústav s majitelem devizového účtu.

(2) Státní banka československá prováděcím předpisem upraví, ve kterých cizích měnách jsou devizové peněžní ústavy povinny zřizovat devizové účty, upraví postup při vedení devizových účtů a stanoví zásady pro jejich úročení. Devizový peněžní ústav oznámí na požádání, ve kterých jiných cizích měnách zřizuje devizové účty. Na cizí měny, ve kterých vede devizové účty, může devizový peněžní ústav směňovat devizové prostředky složené u něj v jiné měně.

## ČÁST PÁTÁ

## ÚČTY DEVIZOVÝCH CIZOZEMCŮ

§ 38

(1) Devizový peněžní ústav je povinen na žádost devizového cizozemce zřídit mu zúročitelný účet v československé nebo v cizí měně (dále jen „cizozemský účet").

(2) Za cizozemský účet se považuje rovněž vkladový účet u československých bank a spořitelen v případě, že se vlastník účtu stal devizovým cizozemcem nebo proto, že jej devizový cizozemec zdědil.

§ 39

(1) Devizový cizozemec může bez devizového povolení skládat peněžní prostředky v československé měně na svůj cizozemský účet v československé měně, jakož i na stejné účty jiných devizových cizozemců.

(2) Devizový cizozemec může bez devizového povolení skládat valuty a devizy na svůj cizozemský účet vedený u devizových peněžních ústavů v cizí měně, jakož i na stejné účty jiných devizových cizozemců.

(3) Devizový tuzemec může požádat devizový peněžní ústav o zřízení cizozemského účtu pro devizového cizozemce za účelem splnění svého závazku.

(4) Pro placení devizových tuzemců na cizozemské účty devizových cizozemců platí ustanovení § 24.

§ 40

(1) Devizový cizozemec může bez devizového povolení použít devizové prostředky, které má uloženy na svém cizozemském účtu vedeném v cizí měně, k platům v tuzemsku i do zahraničí.

(2) Devizový cizozemec může bez devizového povolení použít peněžité prostředky, které má uloženy na svém cizozemském účtu vedeném v československé měně, k platům v tuzemsku.

(3) Devizový cizozemec může bez devizového povolení převést do zahraničí ze svého cizozemského účtu vedeného v československé měně výživné, které v jeho prospěch na tento účet složil devizový tuzemec, a to v rozsahu, ve kterém může být toto výživné převedeno do zahraničí podle § 24 odst. 2 písm. b) a odst. 3, a dále dědictví (§ 28).

(4) K jiným platům do zahraničí z cizozemského účtu vedeného v československé měně, na něž se nevztahuje odstavec 3, se vyžaduje devizové povolení Státní banky československé.

## ČÁST ŠESTÁ

## DEVIZOVÝ DOHLED, DEVIZOVÁ KONTROLA A KONTROLA PŘI VÝVOZU A DOVOZU HODNOT

### Oddíl 1

### Devizový dohled

§ 41

(1) Devizový dohled vykonává federální ministerstvo financí. Přitom dohlíží, zda devizové orgány vykonávají působnost svěřenou jim tímto zákonem v souladu se stanovenými zásadami devizové politiky.

(2) Devizové orgány jsou povinny poskytnout federálnímu ministerstvu financí při provádění devizového dohledu k tomu potřebnou součinnost.

(3) Na závažné nedostatky zjištěné při výkonu devizového dohledu upozorní federální ministerstvo financí devizový orgán, u něhož k těmto nedostatkům došlo. Tento orgán je povinen zjištěné nedostatky odstranit a podat o tom federálnímu ministerstvu financí zprávu.

(4) Nezjedná-li devizový orgán dostatečnou nápravu podle odstavce 3, navrhne federální ministerstvo financí příslušné vládě opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

Oddíl 2

**Devizová kontrola**

§ 42

(1) Devizovou kontrolu provádějí v rámci své působnosti Státní banka československá a ostatní devizové orgány.

(2) Devizové orgány sledují při provádění devizové kontroly, zda a jak jsou plněny povinnosti stanovené tímto zákonem, předpisy jej provádějícími a závaznými výstupy plánu.

(3) Osoby, které mají povinnosti podle tohoto zákona, jsou povinny poskytnout devizovému orgánu v souvislosti s devizovou kontrolou potřebnou součinnost, zejména mu podávat na výzvu hlášení, zprávy a vysvětlení k okolnostem, které mají přímý nebo nepřímý význam pro posouzení případu s možnými devizovými důsledky, a předložit k tomu potřebné doklady, jakož i umožnit orgánům provádějícím devizovou kontrolu za tím účelem nahlížet do účetních, evidenčních a jiných dokladů. Zákonná ustanovení o ochraně bankovního tajemství tím nejsou dotčena.[18])

§ 43

(1) Orgány provádějící devizovou kontrolu mohou za porušení ustanovení tohoto zákona a prováděcích předpisů k němu uložit, aby zjištěné nedostatky byly ve stanovené lhůtě odstraněny.

(2) Byla-li takovým porušením, kterého se dopustil devizový tuzemec — právnická osoba, způsobena vážná újma devizovému hospodářství, podá devizový orgán, který prováděl devizovou kontrolu, návrh hospodářské arbitráži na uložení hospodářské pokuty.[19])

Oddíl 3

**Kontrola dovozu a vývozu hodnot upravených tímto zákonem**

§ 44

(1) Kontrolu dodržování ustanovení tohoto zákona a prováděcích předpisů k němu o dovozu a vývozu devizových hodnot (§ 2 a 3), československé měny a vkladních knížek znějících na československou měnu vykonávají orgány celní správy. Tuto kontrolu uskutečňují v souladu s předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

(2) Orgány celní správy jsou oprávněny požadovat přihlášení a předložení dovážených a vyvážených hodnot podle tohoto zákona a listovních a jiných zásilek, provádět vnější a vnitřní prohlídky těchto zásilek, zavazadel, dopravních prostředků pouze v přítomnosti majitele, odesilatele nebo adresáta, jakož i osobní prohlídky. Zároveň mohou od osob, které dovážejí nebo vyvážejí takové hodnoty, požadovat vysvětlení a předložení potřebných dokladů.

(3) Je-li dovoz nebo vývoz devizových hodnot a československé měny vázán na povolení nebo podmíněn potvrzením nebo jiným dokladem, je dovážející nebo vyvážející osoba povinna tyto doklady při dovozu nebo vývozu předložit orgánům celní správy.

§ 45

Listovní zásilky odesílané do zahraničí, které obsahují devizové hodnoty, k jejichž vývozu je třeba devizové povolení, peněžní prostředky v československé měně a vkladní knížky znějící na československou měnu, je odesilatel povinen před podáním k poštovní přepravě předložit příslušnému orgánu celní správy ke kontrole podle tohoto zákona. Po provedení kontroly orgán celní správy opatří zásilku celní závěrou.

§ 46

(1) Orgány celní správy přijímají na hraničních přechodech do úschovy hodnoty, k jejichž vývozu se vyžaduje povolení (§ 32 a 33), jestliže osoba cestující do zahraničí toto povolení nemá a s přihlédnutím k místu nebo době přechodu hranice nemůže tyto hodnoty vrátit do tuzemska nebo předat do úschovy peněžnímu ústavu. Orgány celní správy mohou převzít do úschovy uvedené hodnoty i bez splnění těchto podmínek.

(2) Úschova podle odstavce 1 se řídí občanským zákoníkem. Právo na vydání předmětu úschovy však zaniká a tento předmět připadne státu, jestliže uschovatel nepožádá o jeho vrácení do jednoho roku ode dne, kdy orgán celní správy převzal předmět do úschovy.

§ 47

(1) V případech, kdy podle zvláštních předpisů[20]) platí osvobození od celní prohlídky, nevykonává se ani kontrola podle tohoto zákona.

(2) Orgány celní správy jsou povinny na požádání písemně potvrdit dovoz devizových hodnot, jejichž vývoz bez devizového povolení je podmíněn podle § 30 odst. 2 a § 31 jejich předchozím dovozem.

[18]) § 24 zákona č. 158/1989 Sb.

[19]) § 384 odst. 1 písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[20]) Celní zákon č. 44/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

## ČÁST SEDMÁ

## DEVIZOVÉ PŘESTUPKY A ŘÍZENÍ O DEVIZOVÝCH PŘESTUPCÍCH

### Oddíl 1

### Devizové přestupky

§ 48

Devizového přestupku se dopouští ten, kdo v rozporu s ustanovením tohoto zákona

a) nesplní ohlašovací povinnost (§ 9, § 10),

b) nesplní své povinnosti stanovené pro péči o ochranu pohledávek a ostatních hodnot vůči devizovým cizozemcům (§ 11 odst. 1),

c) nesplní povinnost převést do tuzemska částku zaplacenou v zahraničí na úhradu jeho pohledávek (§ 11 odst. 2),

d) nesplní nabídkovou povinnost (§ 12),

e) obchoduje s devizovými hodnotami (§ 21),

f) smluvně převezme závazek vůči devizovému cizozemci (§ 23),

g) nakládá s pohledávkou vůči devizovému cizozemci, s nemovitostmi v zahraničí, se zahraničními cennými papíry a s cennými papíry uloženými v zahraničí, jakož i s majetkovými nároky vůči devizovým cizozemcům (§ 26, § 27),

h) převádí na devizové cizozemce své nemovitosti a cenné papíry [§ 26 odst. 1 písm. e)],

i) platí devizovému cizozemci nebo v jeho prospěch (§ 24, § 25),

j) účastní se majetkově na podnikání v zahraničí nebo převede svůj majetkový podíl na tuzemské nebo zahraniční právnické osobě na devizového cizozemce (§ 34),

k) vyváží devizové hodnoty (§ 30, § 32),

l) dováží nebo vyváží československou měnu nebo vkladní knížky znějící na československou měnu (§ 33),

m) nepřihlásí nebo nepředloží devizové hodnoty na výzvu orgánů celní správy (§ 44, odst. 2),

nejedná-li se o přečin nebo trestný čin.

### Oddíl 2

### Řízení o devizových přestupcích

§ 49

Devizové přestupky projednávají národní výbory a jedná-li se o devizové přestupky podle § 48 písm. k), l), m), orgány celní správy. Tyto orgány rozhodují o devizových přestupcích podle zvláštních předpisů, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 50

(1) Orgány uvedené v § 49 mohou s přihlédnutím ke společenské nebezpečnosti uložit:

a) důtku za devizové přestupky uvedené v § 48,

b) pokutu až do výše 10 000 Kčs za devizové přestupky uvedené v § 48 písm. k), l), m) s přihlédnutím k výši vyvážených, dovážených, nepřihlášených nebo nepodložených devizových hodnot,

c) pokutu až do výše 10 000 Kčs, jestliže porušením povinnosti podle § 48 písm. a) až j) vznikla československému devizovému hospodářství škoda, a stanovit výši pokuty s přihlédnutím k jejímu rozsahu,

d) propadnutí věci za devizové přestupky uvedené v § 48 písm. e), k), l), m).

(2) Trest propadnutí věci lze za devizový přestupek uložit samostatně nebo s jiným trestem. Tento trest může být uložen jen tehdy, náleží-li věc, které bylo ke spáchání přestupku použito nebo která byla přestupkem získána, tomu, kdo se přestupku dopustil.

(3) Trest propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci neúměrná závažnosti přestupku.

§ 51

(1) Věc, která byla použita ke spáchání devizového přestupku nebo která byla devizovým přestupkem získána, může být zabrána, jestliže nenáleží osobě, která se přestupku dopustila, nebo jestliže nelze tuto osobu volat k odpovědnosti, nebo jestliže je tato osoba neznámá.

(2) Zabrat nelze věc, jejíž hodnota je neúměrná závažnosti přestupku.

### Oddíl 3

### Blokové řízení

§ 52

(1) Méně závažný devizový přestupek, který byl spolehlivě zjištěn, a nestačí-li domluva osobě, která se přestupku dopustila, mohou orgány uvedené v § 49 se souhlasem této osoby projednat v blokovém řízení a uložit blokovou pokutu až do výše 1000 Kčs.

(2) Při blokovém řízení lze uložit vedle pokuty i propadnutí věci, které bylo ke spáchání devizového přestupku použito nebo devizovým přestupkem získáno.

(3) Nesouhlasí-li osoba, která se přestupku dopustila, s projednáním přestupku v blokovém řízení nebo odepře-li zaplatit pokutu nebo podrobit se vyslovení propadnutí věci, projednají orgány devizový přestupek podle ustanovení § 49 až 51.

(4) Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

## ČÁST OSMÁ

## OBECNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 53

(1) Při plnění povinnosti k náhradě devizové

škody, kterou způsobil devizový tuzemec jinému devizovému tuzemci porušením smlouvy, lze požadovat náhradu místo v československé měně v devizových prostředcích, v nichž škoda vznikla. Devizovou škodou k tomuto účelu se rozumí majetková újma spočívající ve vynaložení devizových prostředků, jež bylo způsobeno porušením smluvního závazku.

(2) Ke splnění povinnosti k náhradě devizové škody lze použít převodu práva na zpětnou koupi devizových prostředků podle § 13 spolu se zaplacením náhrady škody v československé měně nebo devizových prostředků na devizovém účtu.

§ 54

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Československá socialistická republika vázána.

§ 55

Na rozhodování o devizovém povolení podle tohoto zákona se nevztahují předpisy o správním řízení.[21])

§ 56

Prováděcí předpisy k tomuto zákonu vydávají v rámci jeho jednotlivých ustanovení společně federální ministerstvo financí a Státní banka československá, pokud tato ustanovení nestanoví jinak.

§ 57

(1) Devizové povolení udělené devizovému tuzemci nebo devizovému cizozemci podle dosavadních devizových předpisů se považuje za devizové povolení podle tohoto zákona, jestliže se i podle jeho ustanovení nadále vyžaduje.

(2) Všeobecná devizová povolení vydaná podle dosavadních devizových předpisů pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 58

(1) Devizové účty zřízené podle dosavadních předpisů, jakož i právo na zpětnou koupi deviz od devizového peněžního ústavu (§ 13 odst. 3), vzniklé před účinností tohoto zákona, zůstávají zachovány a po nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí jeho ustanoveními.

(2) Lhůty stanovené devizovému tuzemci ke splnění povinnosti podat hlášení do devizové evidence (§ 9) a ke splnění nabídkové povinnosti (§ 12), jež počnou běžet podle dosavadních devizových předpisů a neskončí před nabytím účinnosti tohoto zákona, nadále běží a skončí teprve uplynutím 30 dnů od počátku jejich běhu.

§ 59

Tímto zákonem nejsou dotčena ustanovení § 9, § 15 až 18 zákona č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí.

§ 60

Zrušují se:

a) zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství,

b) vyhláška federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 143/1970 Sb., kterou se provádí zákon o devizovém hospodářství, ve znění vyhlášky č. 74/1978 Sb. a vyhlášky č. 91/1987 Sb.

§ 61

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

**Čalfa** v. r.

též na místě prezidenta republiky podle čl. 64 ústavního zákona o československé federaci

**Kukrál** v. r.

[21]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (**správní řád**).

# 163

## ZÁKON

**České národní rady**

ze dne 19. prosince 1989

**o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České socialistické republiky (rozpočtová pravidla republiky)**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST I

### ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

**Rozpočtový výhled České socialistické republiky**

(1) Rozpočtový výhled České socialistické republiky (dále jen „rozpočtový výhled republiky") je základním nástrojem finanční a rozpočtové politiky na pětileté období; navazuje na základní úkoly a cíle komplexního státního plánu hospodářského a socialního rozvoje České socialistické republiky (dále jen „státní plán").

(2) Rozpočtový výhled republiky vychází ze schválených základních ukazatelů rozpočtového výhledu federace.[1])

§ 2

**Obsah rozpočtového výhledu republiky**

Rozpočtový výhled republiky obsahuje zejména

a) konkretizaci zásad finanční a rozpočtové politiky,

b) příjmy a výdaje, které bude státní rozpočet České socialistické republiky (dále jen „státní rozpočet republiky") zabezpečovat v jednotlivých letech,

c) objem a režim dotací poskytovaných ze státního rozpočtu republiky do rozpočtů národních výborů,

d) normativy, limity, sazby, objemy a režim dotací ve vztahu ke státním podnikům a státním hospodářským organizacím,

e) příjmy a výdaje ministerstev, ostatních ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky a dalších státních orgánů nebo organizací, které mají postavení ústředních orgánů České socialistické republiky (dále jen „ústřední orgány"), a jimi řízených rozpočtových a příspěvkových organizací,

f) finanční vztahy ke státním účelovým fondům České socialistické republiky (dále jen „státní fondy republiky"),

g) vybrané ukazatele v územním průřezu.

§ 3

**Státní rozpočet České socialistické republiky**

(1) Finanční hospodaření České socialistické republiky v jednotlivých letech se řídí státním rozpočtem republiky.

(2) Státní rozpočet republiky konkretizuje finanční a rozpočtovou politiku a cíle a úkoly rozpočtového výhledu republiky podle ekonomických podmínek příslušného rozpočtového roku; plní funkci nástroje usměrňování vývoje ekonomiky.

(3) Rozpočtový rok je shodný s kalendářním rokem.

(4) Státní rozpočet republiky vychází

a) z rozpočtového výhledu republiky,

b) ze vztahů ke státnímu rozpočtu federace stanovených zákonem Federálního shromáždění,

c) z úkolů státního plánu.

§ 4

**Obsah státního rozpočtu republiky**

(1) Státní rozpočet republiky obsahuje

a) příjmy a výdaje za všechny úseky hospodářství a správy České socialistické republiky,

b) finanční vztahy k organizacím výrobního, spotřebního a bytového družstevnictví, společenským organizacím, jakož i jiným organizacím,

c) rozpočtové rezervy.

(2) Součástí státního rozpočtu republiky jsou finanční vztahy k rozpočtům národních výborů a k rozpočtům státních fondů republiky.

§ 5

**Příjmy státního rozpočtu republiky**

(1) Příjmy státního rozpočtu republiky zahrnují

a) odvody a daně od organizací v působnosti ústředních orgánů, od družstevních a spole-

[1]) § 6 zákona č. 129/1989 Sb., o rozpočtové soustavě ČSSR a o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla).

českých organizací, jakož i od jiných organizací v České socialistické republice, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak,

b) příjmy ústředních orgánů, jakož i příjmy rozpočtových organizací a odvody příspěvkových organizací v jejich působnosti,

c) odvod z objemu mezd a odměn od federálně řízených organizací a podíl na tomto odvodu za vnitřní organizační jednotky těch organizací, jejichž sídlo je na území Slovenské socialistické republiky, kromě organizací v působnosti federálního ministerstva národní obrany a federálního ministerstva vnitra,

d) podíl na výnosu daně z obratu stanovený zákonem o státním rozpočtu federace,

e) podíl na dalších příjmech federace, pokud tak stanoví zákon o státním rozpočtu federace,

f) daně od občanů, mimo daní, které jsou příjmem státního rozpočtu federace nebo rozpočtů národních výborů,

g) poplatky placené v souvislosti s výkonem působnosti státních orgánů republiky s výjimkou poplatků vybíraných národními výbory, jakož i poplatky placené kolkovými známkami,

h) účelové a globální dotace ze státního rozpočtu federace,

i) vratky návratných finančních výpomocí poskytnutých ze státního rozpočtu republiky v minulých letech,

j) jiné příjmy stanovené zvláštním zákonem.

(2) Státní rozpočet republiky může v etapě svého plnění získat pro krytí nezbytných potřeb úvěr. Rozsah, formu přijetí a postup splácení úvěru bude koordinovat ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo financí, cen a mezd") s federálním ministerstvem financí. O těchto opatřeních informuje vláda České socialistické republiky (dále jen „vláda") Českou národní radu.

§ 6

**Výdaje státního rozpočtu republiky**

(1) Ze státního rozpočtu republiky se hradí výdaje na činnost ústředních orgánů a jejich prostřednictvím výdaje rozpočtových organizací a příspěvky příspěvkovým organizacím v jejich působnosti, jakož i ostatní výdaje stanovené zákonem o státním rozpočtu republiky nebo zvláštními předpisy.

(2) Na konkrétní akce nebo předem stanovené okruhy potřeb za podmínek stanovených zásadami dotační politiky se poskytují účelové dotace. Mohou být použity jen na určené účely a podléhají ročnímu zúčtování se státním rozpočtem republiky.

(3) Ze státního rozpočtu republiky se mohou poskytovat

a) dotace a návratné finanční výpomoci státním podnikům a státním hospodářským organizacím v působnosti ústředních orgánů,

b) účelové a globální dotace a návratné finanční výpomoci národním výborům a jejich prostřednictvím též organizacím jimi založeným, řízeným nebo spravovaným,

c) dotace družstevním, společenským a ostatním socialistickým organizacím, jakož i jiným organizacím než socialistickým,

d) dotace státním fondům republiky.

(4) Vyžaduje-li to rozsah a charakter dotace, zejména v případě státních zakázek, předloží vláda při projednávání státního rozpočtu republiky návrh na její poskytnutí ke jmenovitému schválení České národní radě, které se též podává zpráva o tom, jak byla dotace použita.

(5) Výše dotací na pětileté období se stanoví rozpočtovým výhledem republiky a každoročně se zpřesňuje zákonem o státním rozpočtu republiky.

ČÁST II

**SESTAVENÍ ROZPOČTOVÉHO VÝHLEDU REPUBLIKY A STÁTNÍHO ROZPOČTU REPUBLIKY**

§ 7

**Návrh rozpočtového výhledu republiky**

(1) Návrh rozpočtového výhledu republiky vypracovává ministerstvo financí, cen a mezd ve spolupráci s Českou komisí pro plánování a vědeckotechnický rozvoj a v součinnosti s ústředními orgány, národními výbory a orgány vykonávajícími správu státních fondů republiky a předkládá jej vládě současně s návrhem státního plánu.

(2) Základní ukazatele rozpočtového výhledu republiky předkládá vláda ke schválení České národní radě.

§ 8

**Návrh státního rozpočtu republiky**

(1) Návrh státního rozpočtu republiky vypracovává ministerstvo financí, cen a mezd v součinnosti s ústředními orgány, národními výbory a orgány vykonávajícími správu státních fondů republiky a předkládá jej vládě. Spolu s ním předkládá vládě i rozpočtové a finanční ukazatele za Českou socialistickou republiku v územním průřezu vypracované v dohodě s federálním ministerstvem financí. Návrhy rozpočtů státních fondů republiky tvoří přílohu návrhu státního rozpočtu republiky.

(2) Návrh státního rozpočtu republiky předkládá vláda ke schválení České národní radě.

(3) Státní rozpočet republiky se schvaluje až po schválení státního rozpočtu federace.

§ 9

**Řízení prací na vypracování návrhu rozpočtového výhledu republiky a návrhu státního rozpočtu republiky**

(1) Ministerstvo financí, cen a mezd řídí práce na vypracování návrhu rozpočtového výhledu republiky a návrhu státního rozpočtu republiky.

(2) Ústřední orgány, národní výbory a orgány vykonávající správu státních fondů republiky jsou povinny předložit ministerstvu financí, cen a mezd údaje potřebné pro vypracování návrhu rozpočtového výhledu republiky a návrhu státního rozpočtu republiky. Rozsah podkladů a způsob jejich předkládání stanoví prováděcí předpis.

(3) Ministerstvo financí, cen a mezd v součinnosti s Českou komisí pro plánování a vědeckotechnický rozvoj a se Státní bankou československou koordinuje vypracování návrhu rozpočtového výhledu republiky a návrhu státního rozpočtu republiky se státním plánem a měnovým plánem.

(4) Ministerstvo financí, cen a mezd usměrňuje práce na vypracování rozpočtů ústředních orgánů a státních fondů republiky.

§ 10

**Rozpočtové provizórium**

(1) Nebude-li zákon o státním rozpočtu republiky na příslušný rozpočtový rok schválen před 1. lednem rozpočtového roku, řídí se rozpočtové hospodaření v době od 1. ledna rozpočtového roku od vyhlášení zákona o státním rozpočtu republiky na tento rok (dále jen „rozpočtové provizórium") podle návrhu státního rozpočtu republiky projednaného vládou.

(2) Nebude-li návrh státního rozpočtu republiky vládou projednán před 1. lednem rozpočtového roku, učiní vláda s předchozím souhlasem České národní rady nezbytná opatření k zajištění rozpočtového hospodaření v době rozpočtového provizória.

(3) Rozpočtové příjmy a výdaje uskutečněné v době rozpočtového provizória se zúčtují na státní rozpočet republiky po jeho vyhlášení.

§ 11

**Rozpočty ústředních orgánů**

(1) Rozpočty ústředních orgánů jsou součástí státního rozpočtu republiky.

(2) Rozpočty ústředních orgánů obsahují

a) příjmy a výdaje ústředního orgánu,

b) příjmy a výdaje rozpočtových organizací v působnosti ústředního orgánu,

c) příspěvky příspěvkovým organizacím a odvody příspěvkových organizací v působnosti ústředního orgánu,

d) dotace ze státního rozpočtu republiky organizacím v působnosti ústředního orgánu.

(3) K návrhům svých rozpočtů, ke zprávám o jejich plnění a k závěrečným účtům ústřední orgány přikládají přehled o celkových finančních vztazích socialistických organizací v jejich působnosti ke státnímu rozpočtu republiky.

(4) Ústřední orgány projednávají návrhy svých rozpočtů v příslušných orgánech České národní rady.

(5) Ústřední orgány jsou povinny

a) zjišťovat a využívat všechny zdroje zvýšení příjmů a úspor výdajů,

b) s ohledem na charakter činnosti určit výkonové, kapacitní nebo jiné ukazatele činnosti a využívat je ke stanovení nezbytně nutných rozpočtových výdajů.

ČÁST III

**HOSPODAŘENÍ PODLE STÁTNÍHO ROZPOČTU REPUBLIKY**

§ 12

**Odpovědnost za hospodaření**

(1) Vláda odpovídá České národní radě za plnění státního rozpočtu republiky a podává jí zprávy o jeho plnění.

(2) Ministři, vedoucí ostatních ústředních orgánů a orgánů vykonávajících správu státních fondů republiky odpovídají v oboru své působnosti za plnění státního rozpočtu republiky a projednávají zprávy o plnění svých rozpočtů v příslušných orgánech České národní rady.

(3) Vláda může v průběhu roku, vyžaduje-li to zabezpečení cílů hospodářské politiky, vázat rozpočtové prostředky republiky. Tyto prostředky lze uvolnit pouze s jejím souhlasem.

(4) Finanční důsledky dodatečných rozhodnutí vlády nad rámec státního rozpočtu republiky se řeší ve státním rozpočtu republiky. O těchto opatřeních informuje vláda Českou národní radu.

(5) Vláda nebo na základě jejího pověření ministr financí, cen a mezd České socialistické republiky (dále jen „ministr financí, cen a mezd") může povolit uskutečnění výdajů nezabezpečených ve státním rozpočtu republiky, jestliže zajistí úhradu vyššími příjmy nebo úsporami na jiných výdajích státního rozpočtu republiky nebo odsunutím jiného, méně naléhavého výdaje. Vláda nebo na základě jejího pověření ministr financí, cen a mezd může povolit snížení některého příjmu státního rozpočtu republiky, jestliže toto snížení vyváží zvýšením jiného příjmu státního rozpočtu republiky nebo snížením jeho výdajů. O těchto opatřeních informuje vláda Českou národní radu ve zprávách o plnění státního rozpočtu republiky, nebo požádá-li o to Česká národní rada, též v průběhu roku.

§ 13

**Časové používání a účelovost rozpočtových prostředků**

(1) Rozpočtové prostředky mohou být použity pouze do konce rozpočtového roku, a to k účelům, na které byly státním rozpočtem republiky určeny.

(2) Ústřední orgány a organizace jsou povinny dbát, aby rozpočtové prostředky byly vynakládány hospodárně.

(3) Prováděcí předpis stanoví podmínky, za nichž ústřední orgány a organizace v jejich působnosti mohou použít svých rozpočtových prostřed-

ků k jinému účelu, než ke kterému byly rozpočtem určeny; může též stanovit odchylky od časového použití rozpočtových prostředků nutné k zabezpečení plynulého hospodaření a řádného plnění závazků organizacemi.

§ 14

**Úhrada potřeb rozpočtově nezajištěných**

Vznikne-li v průběhu roku potřeba úhrady, která není v příslušném rozpočtu organizace nebo ústředního orgánu zabezpečena, lze ji zajistit

a) hospodárnějším provedením jiných úkolů nebo odsunutím či omezením některého jiného, méně naléhavého úkolu, které není v rozporu s řádnou činností organizace nebo ústředního orgánu a získat tak potřebnou částku v rámci schválených rozpočtových prostředků,

b) rozpočtovým opatřením,

c) z rezerv státního rozpočtu republiky.

§ 15

**Rozpočtová opatření**

(1) Rozpočtovými opatřeními se rozumí

a) přesuny rozpočtových prostředků mezi jednotlivými úkoly v rámci schváleného rozpočtu,

b) povolené překročení schváleného rozpočtu,

c) vázání rozpočtových prostředků v rámci schváleného rozpočtu.

(2) Prováděcí předpis stanoví způsob provádění rozpočtových opatření při hospodaření s rozpočtovými prostředky, zejména která opatření může provádět organizace ve vlastní pravomoci, která se souhlasem ústředního orgánu a která se souhlasem ministerstva financí, cen a mezd.

§ 16

**Porušení rozpočtové kázně**

(1) Ústřední orgány a organizace v jejich působnosti, národní výbory a organizace jimi založené, řízené nebo spravované a orgány vykonávající správu státních fondů republiky, které neoprávněně použijí nebo zadrží prostředky státního rozpočtu republiky nebo státních fondů republiky, a jde-li o národní výbory, též prostředky jejich rozpočtů, jsou povinny je odvést v plné výši do státního rozpočtu republiky nebo do státního fondu republiky a zároveň zaplatit za každý den prodlení s odvodem této částky nebo za každý den neoprávněného použití prostředků penále, a to ve výši 1 promile z částky zadržené nebo neoprávněně použité, nejvýše však do výše této částky.

(2) Národní výbory postupují při hospodaření s prostředky svých rozpočtů obdobně; přitom nesprávně použité, popřípadě zadržené prostředky se odvedou do jejich rozpočtů.

(3) Odvedení neoprávněně použitých nebo zadržených částek, jakož i penále, uloží rozpočtové a příspěvkové organizaci nadřízený orgán ústřednímu orgánu nebo národnímu výboru, kterému byla poskytnuta dotace ze státního rozpočtu republiky, ministerstvo financí, cen a mezd, organizacím založeným, řízeným nebo spravovaným národním výborem tento národní výbor a národnímu výboru nižšího stupně národní výbor vyššího stupně; ostatním organizacím příslušná finanční správa.

(4) Jestliže bylo porušení rozpočtové kázně podle odstavců 1 a 2 zjištěno u orgánů nebo organizací jejich vnitřní kontrolou a oznámeno příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 3, snižuje se penále na polovinu.

(5) Penále podle odstavců 1, 2 a 4, které v jednotlivých případech nepřesáhne 100 Kčs, se neplatí.

(6) Penále podle odstavců 1, 2 a 4 nelze vymáhat po uplynutí deseti let počítaných od konce kalendářního roku, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně podle odstavců 1 a 2.

(7) Ministerstvo financí, cen a mezd může z důvodů zamezení tvrdosti povolit úlevy z odstavce 1 a národní výbor může povolit úlevy z ustanovení odstavce 2.

ČÁST IV

**ROZPOČTOVÉ REZERVY**

§ 17

**Rozpočtové rezervy státního rozpočtu republiky**

(1) Pro zajištění rozpočtového hospodaření se ke krytí nezbytných a nepředvídaných výdajů vytvářejí ve státním rozpočtu republiky rezervy, které slouží též ke krytí úbytku rozpočtových příjmů. Výši rozpočtových rezerv schvaluje Česká národní rada.

(2) Rozpočtovými rezervami disponuje vláda a v rozsahu jí určeném ministr financí, cen a mezd.

(3) O hospodaření s rozpočtovými rezervami podává vláda zprávu České národní radě ve zprávách o plnění státního rozpočtu republiky.

ČÁST V

**KONTROLA ROZPOČTOVÉHO HOSPODAŘENÍ**

§ 18

**Kontrolní působnost vlády**

Hospodaření s prostředky státního rozpočtu republiky kontroluje vláda.

§ 19

**Kontrolní působnost ministerstva financí, cen a mezd**

(1) Ministerstvo financí, cen a mezd průběžně hodnotí plnění státního rozpočtu republiky, rozpočtů národních výborů a rozpočtů státních fondů republiky a o výsledcích podává zprávy vládě.

(2) Ministerstvo financí, cen a mezd provádí kontrolu hospodaření s prostředky státního rozpočtu republiky u ústředních orgánů, národních výborů a státních fondů republiky.

(3) Kontrolu plateb, které jsou příjmem státního rozpočtu republiky, a používání dotací, poskytovaných ze státního rozpočtu republiky organizacím v působnosti ústředních orgánů a národních výborů, provádějí místně příslušné finanční správy. V případě potřeby může tyto kontroly provést ministerstvo financí, cen a mezd.

ČÁST VI

## STÁTNÍ ZÁVĚREČNÝ ÚČET ČESKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY A STÁTNÍ FINANČNÍ AKTIVA A PASÍVA ČESKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY

§ 20

### Státní závěrečný účet České socialistické republiky

(1) Výsledky ročního hospodaření s prostředky státního rozpočtu republiky jsou obsaženy ve státním závěrečném účtu České socialistické republiky (dále jen „státní závěrečný účet republiky"). Závěrečné účty státních fondů republiky a údaje o závěrečných účtech národních výborů tvoří přílohu státního závěrečného účtu republiky.

(2) Ústřední orgány a národní výbory sestavují o výsledcích svého ročního rozpočtového hospodaření závěrečný účet. Ústřední orgány jej projednávají v příslušných orgánech České národní rady.

(3) Návrh státního závěrečného účtu republiky v součinnosti s ústředními orgány, národními výbory a orgány vykonávajícími správu státních fondů republiky sestavuje a předkládá vládě ministerstvo financí, cen a mezd s návrhem na použití přebytku rozpočtového hospodaření, popřípadě na úhradu jeho schodku.

(4) Ústřední orgány, národní výbory a orgány vykonávající správu státních fondů republiky jsou povinny předložit ministerstvu financí, cen a mezd údaje potřebné pro sestavení návrhu státního závěrečného účtu republiky. Rozsah podkladů a způsob jejich předkládání stanoví prováděcí předpis.

(5) Spolu s návrhem státního závěrečného účtu republiky se předkládá též souhrnný přehled o plnění rozpočtových a finančních ukazatelů v územním průřezu za Českou socialistickou republiku, který sestavuje ministerstvo financí, cen a mezd v dohodě s federálním ministerstvem financí.

(6) Státní závěrečný účet republiky schvaluje na návrh vlády Česká národní rada.

(7) Ministerstvo financí, cen a mezd řídí práce na sestavení státního závěrečného účtu republiky a závěrečných účtů ústředních orgánů a usměrňuje práce na sestavení závěrečných účtů národních výborů a státních fondů republiky.

(8) O použití přebytku státního závěrečného účtu republiky nebo o způsobu úhrady jeho schodku rozhodne na návrh vlády Česká národní rada.

(9) Státní závěrečný účet republiky se schvaluje až po schválení státního závěrečného účtu federace.

§ 21

### Státní finanční aktiva a pasíva České socialistické republiky

(1) Státní finanční aktiva České socialistické republiky jsou prostředky vytvořené z výsledků rozpočtového hospodaření minulých let a z dalších finančních operací České socialistické republiky. Státní finanční pasíva České socialistické republiky jsou závazky České socialistické republiky minulých let.

(2) Evidenci státních finančních aktiv a pasív České socialistické republiky vede ministerstvo financí, cen a mezd.

(3) Ministerstvo financí, cen a mezd předkládá vládě přehled o státních finančních aktivech a pasívech České socialistické republiky.

(4) Vláda podává České národní radě spolu se státním závěrečným účtem republiky zprávu o stavu státních finančních aktiv a pasív České socialistické republiky.

(5) Státních finančních aktiv z výsledků rozpočtového hospodaření České socialistické republiky z minulých let lze použít pouze se souhlasem České národní rady. Státních finančních aktiv z dalších finančních operací České socialistické republiky lze použít jen se souhlasem vlády.

ČÁST VII

## STÁTNÍ FONDY REPUBLIKY

§ 22

(1) Pro finanční zabezpečení zvlášť stanovených úkolů a správu prostředků pro ně určených může být zákonem České národní rady zřízen státní fond republiky. Rozsah jeho činnosti podrobněji stanoví statut, který schvaluje vláda. Správu státního fondu republiky vykonává orgán stanovený zákonem.

(2) Orgán vykonávající správu státního fondu republiky předkládá ministerstvu financí, cen a mezd pro každý rozpočtový rok návrh rozpočtu příjmů a výdajů, přehled pohledávek a závazků a závěrečný účet státního fondu republiky.

(3) Rozpočet státního fondu republiky je napojen na státní rozpočet republiky finančními vztahy.

(4) Česká socialistická republika neručí za závazky státního fondu republiky a státní fond republiky neručí za závazky České socialistické republiky.

ČÁST VIII

## ROZPOČTY NÁRODNÍCH VÝBORŮ

§ 23

### Úvodní ustanovení

(1) Finanční hospodaření národního výboru se řídí jeho rozpočtovým výhledem, rozpočtem a plánem tvorby a užití jeho peněžních fondů.

(2) Národní výbor vypracovává rozpočtový výhled na stejné období, na které se vypracovává rozpočtový výhled republiky. Jeho obsahem je plán příjmů a výdajů, které bude národní výbor zabezpečovat ve svém rozpočtu v jednotlivých letech.

(3) Národní výbor vypracovává svůj rozpočet na stejné období, na které se vypracovává státní rozpočet republiky. Rozpočet národního výboru zajišťuje cíle a úkoly rozpočtového výhledu národního výboru, závazné finanční vztahy, úkoly uložené národnímu výboru státním plánem, limity a normativy určené státním rozpočtem republiky a povinnosti uložené národnímu výboru obecně závaznými právními předpisy.

§ 24

**Finanční vztahy národních výborů ke státnímu rozpočtu republiky a k rozpočtu národního výboru vyššího stupně**

(1) Finanční vztahy, jimiž je rozpočet národního výboru napojen na státní rozpočet republiky, zahrnují účelové a globální dotace, návratné finanční výpomoci, jakož i podíl na příjmech státního rozpočtu republiky stanovený zákonem o státním rozpočtu republiky.

(2) Globální dotace zabezpečuje vyrovnanost rozpočtu národního výboru. Poskytuje se až do výše schválené zákonem o státním rozpočtu.

(3) Finanční vztahy národního výboru nižšího stupně k národnímu výboru vyššího stupně zahrnují účelové a globální dotace od národního výboru vyššího stupně.

§ 25

**Obsah rozpočtu národního výboru**

(1) Rozpočet národního výboru obsahuje

a) příjmy a výdaje spojené s činností národního výboru,

b) finanční vztahy k jím založeným, řízeným a spravovaným organizacím,

c) odvody, daně a poplatky od organizací, které národní výbor nezaložil, neřídí ani nespravuje, a od občanů v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy,

d) finanční vztahy ke státnímu rozpočtu republiky,

e) finanční vztahy k rozpočtu národního výboru vyššího stupně a k rozpočtům národních výborů nižšího stupně,

f) finanční vztahy ke státním fondům republiky,

g) návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu nebo od jiného národního výboru a úvěry,

h) prostředky převedené do rozpočtu národního výboru z jeho doplňkových zdrojů,

i) jiné příjmy a výdaje podle zvláštních předpisů.

(2) Odvody a daně vznikající podle zvláštních předpisů jako povinnost organizací, které národní výbor založil, řídí nebo spravuje, jsou příjmem tohoto národního výboru, není-li zákonem stanoveno jinak.

§ 26

**Doplňkové zdroje**

(1) Doplňkovými zdroji národního výboru jsou prostředky jeho vlastních mimorozpočtových peněžních fondů a doplňkové příjmy. Druhy doplňkových příjmů stanoví zvláštní předpisy.

(2) Výnosy pokut uložených národním výborem patří do jeho doplňkových příjmů.

(3) Při stanovení finančních vztahů národního výboru ke státnímu rozpočtu republiky nebo k rozpočtu národního výboru vyššího stupně se nepřihlíží k doplňkovým zdrojům.

§ 27

**Hospodaření podle rozpočtu národního výboru**

(1) Národní výbor je při hospodaření podle svého rozpočtu povinen zabezpečit maximální tvorbu příjmů a účelné a hospodárné vynakládání prostředků v souladu s právními předpisy.

(2) Vyplyne-li z rozhodnutí vlády pro národní výbor nebo pro jím řízenou či spravovanou rozpočtovou nebo příspěvkovou organizaci úkol, s jehož finančním zajištěním se při vymezení finančních vztahů národního výboru ke státnímu rozpočtu republiky na dané období nepočítalo, budou mu poskytnuty prostředky potřebné na zajištění tohoto úkolu ze státního rozpočtu republiky. Obdobně se postupuje při nových úkolech ukládaných národním výborem vyššího stupně.

(3) Vyplyne-li z obecně závazného právního předpisu nebo z rozhodnutí vlády, že se národnímu výboru ruší úkol, s jehož finančním zajištěním se počítalo při vymezení jeho finančních vztahů ke státnímu rozpočtu republiky, je národní výbor povinen odvést do státního rozpočtu republiky, popřípadě ve svém rozpočtu vázat prostředky poskytnuté na zajištění tohoto úkolu ze státního rozpočtu republiky. Obdobně se postupuje při zrušení úkolů uložených národním výborem vyššího stupně národnímu výboru nižšího stupně.

(4) Podrobnosti o hospodaření s prostředky rozpočtů národních výborů stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 28

**Změny rozpočtu**

(1) Rozhodne-li národní výbor, že provede úkol, který není rozpočtově zajištěn, použije na základě změny rozpočtu na jeho zabezpečení prostředky určené ke krytí jiných úkolů nebo doplňkové zdroje. Změna rozpočtu se provádí též jako důsledek změny finančních vztahů, limitů a normativů anebo jmenovitých úkolů státního plánu, jestliže mají rozpočtový dopad.

(2) Změna rozpočtu nesmí ohrozit jeho vyrovnanost. Lze ji provést jen za předpokladu, že nebudou porušeny závazné finanční vztahy, limity a

normativy anebo jmenovité úkoly uložené státním plánem nebo finanční vztahy a jmenovité úkoly uložené národním výborem vyššího stupně.

§ 29

**Finanční vypořádání**

(1) Po skončení rozpočtového roku provede národní výbor finanční vypořádání svého hospodaření a hospodaření jím založených, řízených nebo spravovaných organizací. Přitom vypořádá během roku nevyúčtované vztahy ke státnímu rozpočtu republiky a státním fondům republiky, k rozpočtům národního výboru vyššího stupně i národních výborů nižších stupňů, jakož i vztahy ke všem organizacím, které založil, řídí nebo spravuje.

(2) Finanční vypořádání národního výboru obsahuje vyúčtování všech účelových dotací. Zahrnuje rovněž odvody uložené národnímu výboru, jestliže nebyly uskutečněny během roku.

§ 30

**Peněžní fondy**

(1) Národní výbor vytváří vlastní peněžní fondy především z prostředků získaných ze svého hospodaření a využívá jich k dalšímu rozvoji svého územního obvodu.

(2) Prostředky svých peněžních fondů používá národní výbor v zásadě vždy prostřednictvím příjmů a výdajů svého rozpočtu, s výjimkou převodů prostředků mezi jednotlivými fondy navzájem, a dále případů, kdy prostředky fondů slouží jen na vyrovnání časového nesouladu mezi příjmy a výdaji v průběhu rozpočtového roku a na poskytnutí návratných finančních výpomocí jiným národním výborům nebo organizacím, jež národní výbor založil, řídí nebo spravuje.

§ 31

**Fond rezerv a rozvoje**

(1) Fond rezerv a rozvoje vytváří národní výbor z přebytku svého rozpočtového hospodaření, který se mu ponechává k rozvoji územního obvodu v dalších letech.

(2) Zdrojem fondu rezerv a rozvoje mohou být též odměny přiznané národnímu výboru a další zdroje podle zvláštních předpisů.

(3) Fond rezerv a rozvoje používá národní výbor k financování úkolů nezajištěných rozpočtem, ke kvalitnějšímu a rychlejšímu plnění úkolů rozpočtu, k odstranění případných výkyvů v hospodaření a k posílení prostředků národních výborů nižšího stupně. Lze jej použít též na odměny poslancům, členům výborů lidové kontroly, členům komisí, občanských výborů a jiných aktivů národních výborů.

§ 32

**Sdružené prostředky**

Národní výbor soustřeďuje přijaté sdružené prostředky na zvláštních účtech a používá je pro účely vymezené smlouvami o sdružování prostředků s jinými socialistickými organizacemi.

§ 33

**Časové použití prostředků**

Národní výbor převádí do následujícího roku přebytky svého rozpočtu a zůstatky svých peněžních fondů, popřípadě prostředky uložené na dalších účtech zřízených v souladu s právními předpisy.

ČÁST IX

## ZÁSADY HOSPODAŘENÍ ROZPOČTOVÝCH A PŘÍSPĚVKOVÝCH ORGANIZACÍ

§ 34

**Zřizování, změny a zrušování rozpočtových a příspěvkových organizací**

(1) Ústřední orgány a národní výbory (dále jen „zřizovatelé") zřizují k plnění úkolů v oboru své působnosti rozpočtové organizace[2]) nebo příspěvkové organizace.[3]) Vznikají-li zřízením a činností těchto organizací nové požadavky na státní rozpočet republiky, je ke zřízení třeba souhlasu ministerstva financí, cen a mezd. Jestliže z tohoto důvodu vzniknou nové požadavky na rozpočet národního výboru vyššího stupně, může být organizace zřízena jen se souhlasem tohoto národního výboru.

(2) Zřizovatel vydá o zřízení organizace zřizovací listinu, která musí obsahovat

a) označení zřizovatele,

b) název, sídlo organizace a její identifikační číslo; název musí vylučovat možnost záměny s názvy jiných organizací,

c) vymezení základního účelu a tomu odpovídajícího předmětu činnosti,

d) označení statutárních orgánů,

e) vymezení majetku, k němuž má organizace právo hospodaření,

f) vymezení doby, na kterou je organizace zřizována.

(3) Zřizovatel je povinen zabezpečit oznámení o zřízení rozpočtové nebo příspěvkové organizace v Ústředním věstníku České socialistické republiky, a to s uvedením údajů podle odstavce 2. Oznamovací povinnost neplatí v případě, že by byly ohroženy zájmy obrany a bezpečnosti státu.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí, pokud zvláštní předpis[4]) nestanoví jinak.

[2]) § 60 odst. 2 hospodářského zákoníku.

[3]) § 62 hospodářského zákoníku.

[4]) Například zákon č. 39/1980 Sb., o vysokých školách, zákon České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, zákon České národní rady č. 36/1973 Sb., o orgánech geodézie a kartografie.

(5) Zřizovatel může zřizovat nebo zrušovat rozpočtové a příspěvkové organizace a měnit jejich podřízenost i způsob jejich financování s účinností od 1. ledna následujícího roku. Ministr financí, cen a mezd může povolit v odůvodněných případech jiný termín, jde-li o rozpočtovou nebo příspěvkovou organizaci zřízenou ústředním orgánem nebo krajským národním výborem. U rozpočtových a příspěvkových organizací zřízených národními výbory nižších stupňů může odchylný termín povolit národní výbor vyššího stupně. Delimitace organizací prováděné mezi ústředními orgány a orgány federace a národními výbory a mezi národními výbory navzájem mohou být uskutečněny jen po předchozí dohodě těchto orgánů.

**Finanční hospodaření**

§ 35

(1) Rozpočtové organizace hospodaří s rozpočtovými prostředky, které jim stanoví zřizovatel v rámci svého rozpočtu. Pro příspěvkové organizace platí finanční vztahy určené zřizovatelem v rámci jeho rozpočtu.

(2) Rozpočtové a příspěvkové organizace jsou povinny dbát, aby dosahovaly stanovených příjmů a plnily určené úkoly. Rozpočtové výdaje mohou organizace používat jen k určeným účelům do výše stanovené jejich rozpočtem, a to v mezích limitů a závazných ukazatelů.

(3) Při svém hospodaření nesmějí organizace činit opatření, která nejsou kryta jejich rozpočtem, pokud není předem zajištěna jejich úhrada rozpočtovým opatřením.

(4) Prováděcí předpis stanoví okruh výdajů na zdravotnická, předškolní a další zařízení, které hradí rozpočtové a příspěvkové organizace.

§ 36

(1) Rozpočtové a příspěvkové organizace usilují při svém finančním hospodaření o dosažení společensky žádoucích úspor, popřípadě překračování svých příjmů.

(2) K posílení hmotné zainteresovanosti na splnění stanovených úkolů v potřebné kvalitě a zvýšení zájmu o hospodárnost mohou rozpočtové a příspěvkové organizace za podmínek stanovených prováděcím předpisem vytvářet zvláštní fondy; zůstatky těchto fondů koncem roku nepropadají.

ČÁST X

**USTANOVENÍ VŠEOBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ**

§ 37

**Zjišťování rozpočtových důsledků právních předpisů a jiných opatření**

(1) V návrzích zákonů, zákonných opatření předsednictva České národní rady, nařízení a usnesení vlády, vyhlášek a jiných opatření ústředních orgánů, v návrzích obecně závazných nařízení národních výborů a usnesení jejich plenárních zasedání a rad, jakož i v návrzích opatření státních fondů republiky, musí navrhovatelé uvést a zdůvodnit hospodářské důsledky a finanční dopady těchto návrhů. Pokud se jimi zakládají víceleté nebo trvalé rozpočtové nároky, uvádí se ve zdůvodnění očekávaný finanční dosah i pro příští léta nebo celková finanční náročnost navrhovaných opatření či programů.

(2) Při všech návrzích uvedených v odstavci 1, kterými se zvyšují výdaje nebo snižují příjmy státního rozpočtu republiky nebo rozpočtů národních výborů a státních fondů republiky, musí být zároveň navržena úhrada zvýšených výdajů nebo náhrada úbytku příjmů, a to jak pro běžný rok, tak pro léta příští.

(3) Navrhovatelé projednají návrhy uvedené v odstavcích 1 a 2 předem s ministerstvem financí, cen a mezd, a dotýkají-li se rozpočtů národních výborů, též s těmito národními výbory. Stanoviska příslušných orgánů musí být k návrhům připojena.

§ 38

**Zmocnění**

(1) Ministerstvo financí, cen a mezd vydá obecně závazný právní předpis k provedení § 9 odst. 2, § 13 odst. 3, § 15 odst. 2, § 20 odst. 4, § 27 odst. 4, § 35 odst. 4 a § 36 odst. 2.

(2) Ministr financí, cen a mezd se zmocňuje

a) schvalovat státní záruky až do výše stanovené vládou,

b) schvalovat návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu republiky,

c) provádět opatření potřebná k překonání přechodných schodků vyplývajících z časové neshody mezi příjmy a výdaji státního rozpočtu republiky.

§ 39

**Zrušovací ustanovení**

Zrušuje se zákon České národní rady č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky).

§ 40

**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

**Šafařík** v. r.

**Pitra** v. r.

## 164

## ZÁKON

**České národní rady**

ze dne 19. prosince 1989,

**kterým se zrušuje zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 17/1989 Sb., o přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 17/1989 Sb., o přestupku proti opatřením k upevnění veřejného pořádku, se zrušuje.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

**Šafařík** v. r.

**Pitra** v. r.

## 165

## ZÁKON

**Slovenskej národnej rady**

zo 6. decembra 1989,

**ktorým sa zrušuje zákonné opatrenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 18/1989 Zb. o priestupku proti opatreniam na upevnenie verejného poriadku**

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

Zákonné opatrenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady č. 18/1989 Zb. o priestupku proti opatreniam na upevnenie verejného poriadku sa zrušuje.

§ 2

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

**R. Schuster** v. r.

**P. Hrivnák** v. r.

## 166

### USNESENÍ

**České národní rady**

ze dne 19. prosince 1989,

**kterým se ruší usnesení České národní rady č. 123/1989 Sb., k návrhu skupiny poslanců Federálního shromáždění ČSSR na vydání ústavního zákona o způsobu přijetí nové Ústavy Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky**

Česká národní rada se usnesla takto:

Česká národní rada zrušuje usnesení České národní rady č. 123/1989 Sb., k návrhu skupiny poslanců Federálního shromáždění na vydání ústavního zákona o způsobu přijetí nové Ústavy Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

**Šafařík** v. r.

## 167

### UZNESENIE

**Slovenskej národnej rady**

zo 6. decembra 1989

**k návrhu na zrušenie uznesenia SNR z 31. októbra 1989 č. 115 vyhláseného pod č. 124/1989 Zb. o spôsobe prijatia novej Ústavy ČSSR, ČSR a SSR**

Slovenská národná rada zrušuje svoje uznesenie z 31. októbra 1989 č. 115 vyhlásené pod č. 124/1989 Zb., ktorým vyslovila súhlas s návrhom skupiny poslancov Federálneho zhromaždenia ČSSR na vydanie ústavného zákona o spôsobe prijatia novej Ústavy ČSSR, ČSR a SSR.

R. **Schuster** v. r.

# 168

## NAŘÍZENÍ VLÁDY

**České socialistické republiky**

ze dne 15. listopadu 1989,

**kterým se mění nařízení vlády České socialistické republiky č. 34/1986 Sb., o jednorázovém mimořádném odškodňování osob za poškození na zdraví při plnění úkolů požární ochrany**

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 81 zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně:

Čl. I

Ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády České socialistické republiky č. 34/1986 Sb., o jednorázovém mimořádném odškodňování osob za poškození na zdraví při plnění úkolů požární ochrany, zní takto:

„(2) Jednorázové mimořádné odškodnění podle odstavce 1 se poskytuje

a) dítěti poškozeného ve výši 8000 Kčs,

b) manželu poškozeného ve výši 5000 Kčs,

c) rodičům poškozeného v úhrnné výši 5000 Kčs,

d) dalším osobám, které byly odkázány výživou na poškozeného, do úhrnné výše 5000 Kčs.“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem **1. ledna** 1990.

**Pitra** v. r.

# 169

## VYHLÁŠKA

**federálního ministerstva financí a Státní banky československé**

ze dne 20. prosince 1989,

**kterou se provádí devizový zákon**

Federální ministerstvo financí a Státní banka československá stanoví podle § 56 devizového zákona č. 162/1989 Sb. (dále jen „zákon"):

§ 1

**Ohlašovací povinnost**

(k § 9 zákona)

(1) Hlášení podává devizový tuzemec příslušnému devizovému orgánu písemně. Hlášení musí obsahovat všechny údaje týkající se jeho předmětu.

(2) Příslušný devizový orgán[1]) může dohodnout s devizovým tuzemcem — právnickou osobou, která je povinna podat hlášení, delší lhůtu pro splnění ohlašovací povinnosti.

(3) Povinnost stanovená devizovému tuzemci — právnické osobě v § 9 odst. 5 zákona se nevztahuje na devizový peněžní ústav.

§ 2

**Péče o pohledávky**

(k § 11 zákona)

Devizový tuzemec — právnická osoba se nemusí domáhat splnění svých pohledávek vůči devizovým cizozemcům žalobou, jestliže náklady vedení sporu by byly neúměrné výši pohledávky nebo jestliže nelze důvodně očekávat kladný výsledek sporu.

**Nabídková povinnost**

§ 3

(k § 12 odst. 1 písm. a) zákona)

Devizový tuzemec — právnická osoba, která nemá stanoven rozsah nabídkové povinnosti závazným výstupem státního plánu hospodářského a sociálního rozvoje nebo devizového plánu, je povinna nabídnout za československou měnu devizovému peněžnímu ústavu ke koupi 30 procent získaných devizových prostředků. Úleva stanovená v § 12 odst. 2 písm. b) zákona tím není dotčena.

§ 4

(k § 12 odst. 6 zákona)

(1) Devizový tuzemec — fyzická osoba má při plnění nabídkové povinnosti prodejem devizových prostředků v měnách, které nejsou směnitelné, nárok na výplatu odběrních poukazů vydaných podle zvláštních předpisů,[2]) jde-li o:

a) úspory ze zahraničních pracovních cest,

b) úspory z pracovních příjmů vyplácených československými nebo zahraničními orgány a organizacemi osobám vysílaným do socialistických států,

c) honoráře.

(2) Při koupi odběrních poukazů za měnu uvedenou v odstavci 1 se použije kurs určený Státní bankou československou podle zvláštních předpisů.[3])

§ 5

(k § 16 zákona)

Devizový tuzemec — fyzická osoba a devizový tuzemec — právnická osoba, pokud se jedná o církev nebo nadaci, může splnit nabídkovou povinnost podle § 12 zákona koupí zboží nebo přijetím služeb za devizové prostředky u tuzemské právnické osoby oprávněné k této činnosti podle zvláštních předpisů[4]) nebo koupí odběrních poukazů.[2])

**Smluvní převzetí peněžních závazků a placení ve prospěch devizových cizozemců**

(k § 23 a 24 zákona)

§ 6

(1) Devizový tuzemec může rovněž bez devizového povolení smluvně převzít peněžní závazek vůči devizovému cizozemci a platit k jeho splnění

[1]) § 7 zákona.

[2]) Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí č. 8/1981 Sb., o odběrních poukazech PZO Tuzex.

[3]) Zákon č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé.

[4]) Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění zákon č. 184/1988 Sb.).

na jeho cizozemský účet vedený v československé měně nebo do zahraničí, jde-li o:

a) příspěvky z členství v mezinárodní nevládní organizaci, pokud prokáže, že jeho členství bylo registrováno příslušným tuzemským orgánem,

b) nepředvídané výdaje spojené s dopravou nebo odtahem poškozených a havarovaných motorových vozidel ze zahraničí na československé státní hranice,

c) výdaje za nezbytné lékařské ošetření v zahraničí,

d) výdaje spojené s úmrtím osob, které zemřely při pobytu v zahraničí, jakož i s jejich pohřbem v zahraničí, nebo s převozem zemřelých, resp. jejich ostatků do tuzemska,

e) částky stanovené na základě správních a jiných rozhodnutí československých úřadů nebo organizací v případech úrazu nebo jiného ublížení na zdraví a poškození majetku,

f) poplatky za obstarání úředních dokladů v zahraničí potřebných k projednání dědictví, výživného nebo důchodu,

g) věcné výdaje spojené s účastí na mezinárodních festivalech, přehlídkách, soutěžích, výstavách a obdobných akcích v zahraničí, pokud tato účast byla příslušnými československými orgány schválena,

h) částky na úhradu pokut a kaucí vyměřených příslušnými zahraničními orgány,

i) poplatky za přihlášky k výstavám drobného zvířectva pořádaným v zahraničí nebo náhrady za krytí čistokrevných zvířat v zahraničí,

j) podpory devizovým cizozemcům do výše 2000 Kčs ročně, prokáže-li devizový tuzemec originálními doklady nebo jejich ověřenými opisy, že se jedná o naléhavý a sociálně nutný případ. Ve výjimečných případech lze tento doklad nahradit čestným prohlášením devizového tuzemce,

k) výdaje spojené s údržbou hrobů v zahraničí,

l) sazby a celní poplatky uhrazované poštovní správě země určení za poštovní zásilky dodané bez poplatků a dávek.

(2) Výši platů uvedených v odstavci 1 musí devizový tuzemec prokázat doklady. V případech uvedených pod písmenem c) potvrzením příslušného tuzemského zdravotnického zařízení o nezbytnosti lékařského zákroku, v případech kaucí uvedených pod písmenem h) potvrzením československého zastupitelského úřadu nebo federálního ministerstva zahraničních věcí.

(3) Devizový tuzemec může bez devizového povolení převzít peněžní závazek vůči devizovému cizozemci uvedený v odstavci 1 písm. i), j), k), pokud z něj vyplývá povinnost splnit jej platbou do zahraničí jen tehdy, potvrdí-li mu devizový peněžní ústav před převzetím závazku, že si může u něj nakoupit za československou měnu devizové prostředky potřebné ke splnění tohoto závazku.

§ 7

Devizový tuzemec může bez devizového povolení smluvně převzít peněžní závazek vůči devizovému cizozemci a při plnění tohoto závazku platit ve prospěch devizového cizozemce v tuzemsku v československé měně v hotovosti nebo na jeho cizozemský účet vedený v československé měně:

a) za zboží nebo služby v rozsahu jeho oprávnění k zahraničně obchodní činnosti,[4])

b) za zboží nakoupené v kulturních střediscích a obdobných obchodních zařízeních cizích států v tuzemsku,

c) za materiály poskytnuté nebo zapůjčené zahraničními právnickými a fyzickými osobami, pokud se tyto materiály vztahují k předmětu činnosti tuzemské právnické osoby, včetně poštovného za vrácení zapůjčených materiálů,

d) za užívání majetku devizového cizozemce devizovým tuzemcem — právnickou osobou (např. dopravní prostředek, místnost, zařízení),

e) za nevyužité letenky, jízdenky, benzínové poukázky z cest v tuzemsku,

f) cenu losů,

g) vstupné při vystoupeních zahraničních souborů, divadel, cirkusů a jiných kulturních akcích pořádaných v tuzemsku,

h) ceny získané při účasti na sportovních, kulturních a obdobných soutěžích pořádaných v tuzemsku,

i) částky za výhry získané v loteriích a sázkových hrách schválených příslušnými československými orgány,

j) konzulární poplatky včetně poplatků vízových a všechny vedlejší poplatky včetně úhrad hotových výloh,

k) odměnu na základě pracovněprávního vztahu,

l) stipendia zahraničních studentů studujících v tuzemsku na vysokých školách a výdaje spojené se stážemi devizových cizozemců v tuzemsku,

m) úhradu věcných výdajů devizového cizozemce spojenou s jeho účastí na mezinárodních festivalech, přehlídkách, soutěžích, výstavách a obdobných akcích pořádaných v tuzemsku,

n) nájemné z tuzemských nemovitostí devizových cizozemců na účty nájemného,

o) pojistnou náhradu z pojistek placených u tuzemské pojišťovny v československé měně,

p) honoráře za jednotlivé články, překlady, recenze, přednášky, konzultace, odborné posudky,

r) honoráře za smluvní užití děl v tuzemsku, placené subjektům autorských práv prostřednictvím oprávněné právnické osoby,

s) odměny za využití vynálezů, průmyslových vzorů a zlepšovacích návrhů jejich autorům nebo spoluautorům — devizovým cizozemcům prostřednictvím k tomu oprávněné právnické osoby,

t) za sběrné suroviny a za vratné obaly nabídnuté devizovým cizozemcem příslušné tuzemské organizaci.

§ 8

Devizový tuzemec — fyzická osoba může rovněž bez devizového povolení smluvně převzít v zahraničí peněžní závazek vůči devizovému cizozemci, jestliže ke splnění tohoto závazku může použít devizové prostředky získané během svého pobytu v zahraničí výhrou v loterii nebo v jiné obdobné hře (např. sázkové hry).

§ 9

(1) Devizový tuzemec — fyzická osoba může bez devizového povolení platit v tuzemsku za devizového cizozemce, který byl dříve devizovým tuzemcem a zdržuje se v zahraničí, jeho závazky vůči České státní spořitelně a Slovenské státní spořitelně a vůči České státní pojišťovně a Slovenské státní pojišťovně. Devizový tuzemec — fyzická osoba, která tento závazek za devizového cizozemce uhradila, nemá povinnost protihodnotu tohoto plnění od devizového cizozemce vymáhat.

(2) Devizový tuzemec — fyzická osoba může bez devizového povolení uhradit za devizového cizozemce částku vybíranou československými orgány za vydání úředního potvrzení a není povinna její protihodnotu od něj vymáhat.

§ 10

**Rozsah a způsob plnění zákonné vyživovací povinnosti do zahraničí**

(k § 24 odst. 3 a k § 40 odst. 3 zákona)

(1) Devizový tuzemec — fyzická osoba může bez devizového povolení plnit zákonnou vyživovací povinnost vůči devizovému cizozemci, jejíž výše nebyla určena soudním rozhodnutím nebo soudem schváleným smírem, do protihodnoty částky 600 Kčs na osobu a měsíc. Přepočet částky 600 Kčs se provede příslušným kursem stanoveným pro prodej deviz v kursovním lístku Státní banky československé platným v den doručení žádosti o uskutečnění převodu do zahraničí. U ostatních měn stanoví přepočítací poměry Státní banka československá.

(2) Plnění zákonné vyživovací povinnosti podle odstavce 1 se může uskutečnit jen do státu, který je smluvní stranou mezinárodní smlouvy upravující vymáhání a převody výživného, nebo v němž se neuplatňují devizová omezení na tyto převody do tuzemska nebo v němž se připouštějí tyto převody za podmínky vzájemnosti.

(3) Převody výživného do zahraničí provádějí devizové peněžní ústavy na základě žádosti devizového tuzemce o uskutečnění převodu. Devizový tuzemec musí prokázat, že zákonná vyživovací povinnost trvá.

**Nakládání s pohledávkami a jinými hodnotami**

(k § 26 zákona)

§ 11

Devizový tuzemec — fyzická osoba může bez devizového povolení použít v zahraničí svoji pohledávku vůči devizovému cizozemci, jejíž převod do tuzemska nelze uskutečnit na základě zahraničního právního předpisu, až do výše 50 procent částky vyplacené zahraničním peněžním ústavem.

§ 12

Devizové povolení se nevyžaduje:

a) k úhradě zahraničních daní a poplatků z pohledávek devizových tuzemců vůči devizovým cizozemcům,

b) k úhradě prokazatelné odměny a výloh cizozemským zmocněncům zastupujícím devizové tuzemce při projednávání jejich dědických nároků, nároků na výživné a důchod ze zahraničí nebo při prodeji jejich nemovitostí v zahraničí,

c) k placení výloh spojených se správou a udržováním zahraničních nemovitostí devizových tuzemců, z pohledávek vzniklých v zahraničí z výnosu těchto nemovitostí, jakož i k placení běžných úroků a splátek hypotekárních půjček sjednaných v souladu se zákonem,

d) k úhradě depozitních poplatků a výloh placených zahraničním peněžním ústavům za úschovu a správu cenných papírů na vrub pohledávek z jejich výnosů.

§ 13

Devizový tuzemec — právnická osoba, na kterou se nevztahuje úleva stanovená v zákoně,[5]) může bez devizového povolení odepsat pohledávku vůči devizovému cizozemci představující v jednotlivém případě nejvýše protihodnotu 50 000 Kčs vypočtenou kursem dané cizí měny podle druhu platu ke dni splatnosti této pohledávky, pokud byly vyčerpány veškeré právní možnosti k jejímu uplatnění a vymožení. Ustanovení § 2 tím není dotčeno.

§ 14

(k § 28 odst. 2 písm. b) zákona)

Vyjádření,[6]) že se nejedná o historické mince,

[5]) § 26 odst. 2 písm. c) zákona.
[6]) § 28 odst. 2 písm. b) zákona.

vydávají Národní muzeum v Praze, Moravské muzeum v Brně, Slovenské národní muzeum v Bratislavě, Česká numismatická společnost a Slovenská numismatická společnost.

**Vývoz a dovoz peněžních prostředků v československé měně**

(k § 33 zákona)

§ 15

(1) Devizový tuzemec — fyzická osoba může bez devizového povolení vyvážet do zahraničí v cestovním styku peněžní prostředky v československé měně do výše 500 Kčs.

(2) Devizový cizozemec může bez devizového povolení dovézt do tuzemska a vyvézt z tuzemska v cestovním styku peněžní prostředky v československé měně do výše 100 Kčs. Devizový cizozemec může na základě mezinárodní smlouvy bez devizového povolení dovézt peněžní prostředky v československé měně ve výši nad 100 Kčs, pokud prokáže orgánům celní správy potvrzením banky své země, že mu tyto prostředky na cestu do tuzemska prodala. Nejvýše do této výše může devizový cizozemec peněžní prostředky v československé měně vyvézt zpět do státu svého bydliště nebo trvalého pobytu.

(3) Devizový tuzemec — fyzická osoba, která pracuje v zahraničí, a devizový cizozemec — fyzická osoba, která pracuje v tuzemsku a překračuje za účelem výkonu zaměstnání v pohraničním styku státní hranice, může bez devizového povolení vyvážet nejvýše 100 Kčs na osobu s podmínkou, že těchto peněz v zahraničí nepoužije a doveze je zpět do tuzemska.

(4) Devizový cizozemec pracující dlouhodobě v tuzemsku může v případě cesty do zahraničí za účelem čerpání dovolené, z důvodů rodinných, krátkodobé služební cesty apod. bez devizového povolení vyvézt do zahraničí kromě částky uvedené v odstavci 2 peněžní prostředky v československé měně do výše 500 Kčs s podmínkou, že je doveze zpět do tuzemska. Tyto prostředky je povinen si nechat při vývozu potvrdit orgány celní správy.

§ 16

Devizový tuzemec a devizový cizozemec může bez devizového povolení vyvážet v cestovním styku kromě částek stanovených v § 15 československé platné mince ze stříbra v počtu do dvou kusů od každé hodnoty za podmínky, že je nakoupil od Státní banky československé nebo devizového peněžního ústavu nebo od jiné právnické osoby, jíž bylo uděleno povolení podle zvláštních předpisů,[7]) a předloží o tom potvrzení.

§ 17

Devizový tuzemec a devizový cizozemec může bez devizového povolení vyvážet do zahraničí nejvýše pět ročníkových sad platných československých mincí.

§ 18

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

Ministr financí Československé socialistické republiky:

Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Předseda Státní banky československé:

Ing. **Potáč** v. r.

[7]) Zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

# 170

## VYHLÁŠKA

**Federálního statistického úřadu**

ze dne 20. prosince 1989,

**kterou se mění vyhláška Federálního statistického úřadu č. 49/1985 Sb., o základních podmínkách dodávky prací a služeb v oblasti automatizovaného zpracování dat**

Federální statistický úřad v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a Státní arbitráží Československé socialistické republiky podle § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 80/1989 Sb.), stanoví:

Čl. I

Ustanovení § 15 vyhlášky č. 49/1985 Sb., o základních podmínkách dodávky prací a služeb v oblasti automatizovaného zpracování dat, se vypouští.

Čl. II

Při zajištění dílčích úprav projektové dokumentace automatizovaných systémů dodané podle hospodářské smlouvy uzavřené před účinností této vyhlášky se postupuje podle dosavadního ustanovení.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

**Mička** v. r.

## OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo vnitra a životního prostředí České socialistické republiky

vydalo podle § 64 zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, a podle § 133 odst. 6 zákoníku práce, v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky, Českým úřadem bezpečnosti práce a českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 1. prosince 1989 č. j. PO-2799/IV-89 o **stejnokroji a poskytování osobních ochranných pracovních prostředků příslušníkům Sboru požární ochrany.**

Výnos upravuje zejména podrobnosti o stejnokroji, dalších výstrojních součástkách, nošení hodnostního označení a poskytování osobních ochranných pracovních prostředků příslušníkům Sboru požární ochrany.

Výnosem se zrušují směrnice ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 8/1974 Ú. v. ČSR pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků příslušníkům veřejných požárních útvarů (reg. částka 13/1974 Sb.) a směrnice ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 4/1975 Ú. v. ČSR o vystrojování pracovníků požární ochrany ministerstva vnitra České socialistické republiky, inspekcí požární ochrany národních výborů a příslušníků veřejných požárních útvarů (reg. částka 16/1975 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990; je uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR v částce 3/1989.

Ministerstvo výstavby a stavebnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos** č. 1/1989 ze dne 22. listopadu 1989 **o odměňování pracovníků ve společných podnicích stavební výroby se zahraniční majetkovou účastí.**

Výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. prosince 1989, se vztahuje na společné podniky stavební výroby se zahraniční majetkovou účastí založené v působnosti ministerstva. Výnos byl zaslán všem podnikům stavební výroby a působnosti ministerstva přímo, je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva výstavby a stavebnictví ČSR, částka 24/1989 a lze do něj nahlédnout na tomto ministerstvu a na organizacích stavební výroby v jeho působnosti.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 26 zákona č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch

1. **výnos** č. 5285/89-50 z 24. novembra 1989 **o paušálnych odmenách a náhradách nákladov za znalecké posudky spojené s vykonaním pitvy, súdnolekárskych vyšetrení histologických, toxikologických, biologických a s posúdením ujmy na zdraví,**
2. **výnos** č. 5694/89-50 z 24. novembra 1989 **o paušálnych odmenách a náhradách za znalecké posudky o cene stavieb, pozemkov, trvalých porastov a o náhradách za zriadenie osobného užívania pozemkov.** Týmto výnosom sa zrušila úprava Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky č. 125/1978-O/s, ktorej vydanie bolo oznámené v čiastke 20 ročník 1978 Zbierky zákonov.

Obidva výnosy nadobúdajú účinnosť 1. januárom 1990 a budú uverejnené v Zbierke inštrukcií a oznámení Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky, čiastka 4, ročník 1989 a možno do nich nahliadnuť na ktoromkoľvek okresnom alebo krajskom súde a na ktoromkoľvek štátnom notárstve Slovenskej socialistickej republiky.

Ministerstvo stavebníctva Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov stavebníctva a výroby stavebných hmôt vydalo podľa § 12 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení **úpravu** č. 9/1985 z 1. apríla 1985, **ktorou sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia.**

Úprava, ktorá nadobudla účinnosť 15. mája 1985, zrušila úpravu Ministerstva stavebníctva SSR č. 23-1915/1978 z 15. novembra 1978, ktorou sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia.

Úprava bola vydaná ako samostatná publikácia. Do úpravy možno nahliadnuť na Ministerstve výstavby a stavebníctva Slovenskej socialistickej republiky a vo všetkých organizáciách v pôsobnosti tohto ministerstva.

Ministerstvo výstavby a stavebníctva Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov stavebníctva a výroby stavebných hmôt vydalo podľa § 17 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení **výnos** č. 15/1988 zo 6. septembra 1988, **ktorým sa mení a dopĺňa úprava** č. 9/1985 Ministerstva stavebníctva Slovenskej socialistickej republiky z 1. apríla 1985, **ktorou sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie pre účely dôchodkového zabezpečenia.**

Výnosom, ktorý nadobudol účinnosť 1. októbrom 1988, sa mení a dopĺňa zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie v súvislosti s dôchodkovým zabezpečením.

Výnos bol vydaný ako samostatná publikácia. Do výnosu možno nahliadnuť na Ministerstve výstavby a stavebníctva Slovenskej socialistickej republiky a vo všetkých organizáciách tohto rezortu.

Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 23 ods. 2 a § 123 Zákonníka práce po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom financií, cien a miezd SSR a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov v zdravotníctve **výnos** zo 6. septembra 1989 č. 6054/1989-C/4 **o odmeňovaní robotníkov v hospodárskych organizáciách v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky.** Vzťahuje sa na pracovníkov robotníckych povolaní v hospodárskych organizáciách v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí SSR.

Týmto výnosom sa zrušuje úprava Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky zo 17. augusta 1982 č. Z-6060/1982-C/4 o odmeňovaní robotníkov v hospodárskych organizáciách v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva SSR, uverejnená pod č. 24/1982 Vestníka MZ SSR, registrovaná v čiastke 1/1983 Zb. v znení úpravy Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky z 28. novembra 1985 č. Z-10 000/1985-C/4.

Výnos nadobudol účinnosť 1. októbrom 1989 a je uverejnený pod č. 6/1989 Vestníka Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí SSR. Možno doň nazrieť na odboroch zdravotníctva a odboroch sociálnych vecí a pracovných síl krajských a okresných národných výborov, v ústavoch národného zdravia a na Ministerstve zdravotníctva a sociálnych vecí SSR.

**Vydavatel:** Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 88 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 96,— Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19—706—011 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 56 15; **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 95 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, — Gottwaldov, Murzinova 122. — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 513 348 BE 55. Tisknou Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 — Malá Strana — Dohlédací pošta Praha 07